Yusufe Zehra

Imam Mahdi (a.s.)

Vol. 1

યુસુફે ઝહેરા
ઈમામે મહદી (અ.સ.)
ની મુલાકાતના પ્રસંગો
ભાગ : ૧

:::::::::::::અનુક્રમણીકા ::::::::::::::::::::

૧. દુઆએ નુદબા પઢવાની તાકીદ
૨. રસ્તો ભુલી જનારને ઇમામ અ.સ. નુ માર્ગદર્શન.
૩. ઇમામે ઝમાના અ.સ.ના વસીલાથી બીમારને શફા મળી.
૪. એક મર્દે સાલેહ શાકભાજીના વેપારીથી ઇમામ અ.સ. ની મુલાકાત.
૫. અલ્લામાં મજલીસી અ.ર.ના વાલીદને ઇમામ અ.ની મુલાકાત.
૬. ઇ.મહદી અ.સ.ના ફઝલથી રાહેરાસ્ત મળી.
૭. બિમારને શફા મળી.
૮. ઇમામ અ.સ.મે ડુબતી ઔરતને બચાવી નદી પાર કરાવી.
૯. ઇમામ અ.સ.મે તેના ચાહવા વાળાને જમાડયો.
૧૦.ઇમામ અ.સ. મે મહેમાન નવાઝીનો ખર્ચ આપ્યો.
૧૧. ઇમામ અ.સ.મે કિતાબ લખી આપી.
૧૨. મસ્જીદના ગરીબ અને નેક ખાદીમને ઇમામ અ.સ.ની મુલાકાત
૧૩. ઇમામ અ.સ.એ પાણી પીવડાવી હાજી સાહેબની જાન બચાવી.
૧૪. ઇમામ મહદી અ.મે મુસીબતમાં મદદ કરી.
૧૫. સાબુની મોહબ્બત.
૧૬. મુત્તકી (પરહેઝગાર) વેપારીને ઇમામ અ. ની મુલાકાત.
૧૭. કરબલાની ઝીયારતની હાજત પુરી થઇ.
૧૮. શું તમારા ઇમામ તમારી હાજતથી વાકેફ નથી ?
૧૯. એહલે સુન્નત બિરાદરની કિતાબમાં ઇમામ મહદી અ.સ.ની મુલાકાતના પ્રસંગો.
૨૦. ઇમામે ઝમાના હ.મહદી અ.નું હજરે અસ્વદને તેની જગ્યાએ રાખવું.
૨૧. મસ્જીદે કુફામાં નજફનાં વિધાર્થીઓને ઇમામ મહદી અ.સ.ની ઝીયારતની પ્રાપ્તિ.
૨૨. હિલ્લામાં મકામે ઇમામે ઝમાનની હિકાયત.
૨૩. ગયબતનાં સમયમાં આપણી જવાબદારીઓ.

પ્રસ્તાવના

હાલમાં આપણે ગયબતનાં ઝમાનામાં જીંદગી વીતાવી રહ્યા છીએ, પરંતુ એવું પણ નથી કે ઇમામ(અ.સ.) થી સંપર્કના બધા જ રસ્તાઓ બંધ થઇ ગયા છે. પ્રત્યક્ષ મુલાકાત તો ફકત ઇમામ (અ.સ.) ની મહેરબાની અને કરમથી જ શકય છે. કોઇપણ વ્યકિત પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે ઇમામ અ.સ.ની મુલાકાત નથી કરી શકતો. એવા ખુશનસીબ લોકો ગુજર્યા છે કે જેઓએ ઇમામ (અ.સ.) ની ખાસ મહેરબાનીથી મુલાકાતનું સૌભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું હોય, અને તેમના બધાજ પ્રશ્નનો ઉકેલ મળી ગયો હોય. મોઅતબર અને ભરોસાપાત્ર કિતાબોમાં આવા મહાન અને નસીબવંતા માણસોના પ્રસંગો લખેલા છે. આ તો જાહેરી મુલાકાત છે, પરંતુ દિલથી તેમનો સંપર્ક ગમે તે સમયે સાધી શકાય છે, દિલનાં સંપર્ક માટે શબ્દોની પણ જરૂર નથી, પરંતુ દિલની ધડકનો જ અવાજ બનીને તેમને પુકારે છે. તુટેલું દિલ એક પળમાં એક હજાર કિસ્સાઓ બયાન કરી દે છે. દોઆએ નુદબામાં આ પ્રમાણે શબ્દો છે : ''અમારી જાન તેનાં ઉપર કુરબાન થાય, જે જરૂર આંખોથી દૂર છે. પરંતુ દિલ તેની યાદથી ખાલી નથી.અમારી બેઠકથી તે ભૌતિક રીતે દૂર છે, પંરતુ તેનાં ઝીક્રથી અમારી સભાઓ (મજલીસો) અને મહેફીલોકદી ખાલી નથી હોતી.'' (દુઆએ નુદબા)

''એ અલ્લાહ અમે તારા નાચીઝ બંદાઓ છીએ, તારા એ વલીનાં દીદારનાં તલબગાર છીએ, કે જે તારી અને તારા નબીની યાદ અપાવે છે.'' (દુઆએ નુદબા)

૧.દુઆએ નુદબા પડવાની તાકીદ

સય્યદ રઝા (રિ.અ.) એ દુઆએ નુદબાહનાં બારામાં નીચેનો પ્રસંગ વર્ણવ્યો. ઇસ્ફહાનનાં વેપારીઓ માંથી એક ભરોસાપાત્ર વેપારીએ કહ્યું, કે મેં મારા ઘરમાં એક મોટો રૂમ ઇમામ બારગાહ તરીકે ખાસઅલગ રાખ્યો હતો. આ રૂમમાં મોટા ભાગે મજલીસે અઝા થતી રહેતી. એક રાતના મે સ્વપ્નમાં જોયું કે હું ઘરેથી બહાર નીકળ્યો અને બજાર તરફ રવાના થયો. પરંતુ ઇસ્ફહાનનાં આલીમોમાંથી અમુક આલીમોને મારા ઘર તરફ આવતા જોયા, તેઓ મારા નજદીક પહોંચ્યા અને કહ્યું ભાઇ તું કયા જઇ રહ્યો છે? તમને ખબર નથી કે તમારા ઘરે મજલીસ છે. મેં કહ્યું, મારા ઘરે મજલીસ નથી. તેઓએ કહ્યું કેમ તમારા ઘરે મજલીસ છે. અને અમે પણ ત્યાં જઇ રહ્યા છીએ, અને હઝરત બકીયતુલ્લાહ (અ.સ.) ત્યાં શરીફ લાવ્યા છે. મે તુરંત જ ચાહ્યું કે હું જલ્દીથી ઘરે જાવ. તેઓએ કહ્યું કે અદબની સાથે ઘરમાં જાજો,

હું નમ્રતા સાથે ઘરમાં દાખલ થયો, તો મે જોયું કે તે ખાસ રૂમમાં કેટલાક આલીમો બેઠા છે અને મજલીસમાં હ.બકીયતુલ્લાહ અ.સ. મૌજુદ છે. મે તેમનો ચેહરો જોયો તો મને લાગ્યુ કે મે તેમને અગાઉ જોયા છે. તેથી મે સવાલ કર્યો કે આકા મે આપને કયાંક જોયા છે. ઇમામ અ.સ.મે ફરમાવ્યું આ વર્ષે મસ્જીદુલ હરામમાં (મકકામાં) અડધી રાતનાં સમયે જયારે તું મારી પાસે આવ્યો હતો, અને તારા કપડા તે મારી પાસે રાખ્યા હતા અને મેં તને કહ્યું હતું કે મફાતીહુલ જીનાન (કિતાબ) ને તારા કપડા નીચે રાખી દે.

ઇસ્ફહાનનાં વેપારીએ કહ્યું કે ખરેખર આમજ બન્યું હતું . એક રાત્રે મકકાએ મોઅઝઝમામાં અડધી રાત્રે મને ઉંઘ આવતી ન હતી. મેં ચાહ્યું કે મસ્જીદુલ હરામની ઝિયારત કરૂં,અને ત્યાંજ રાત પસાર કરૂં. રાત ઇબાદતમાં પસાર કરવા હું મસ્જીદમાં દાખલ થયો. આજુ બાજુ જોયુ કે કોઇ માણસ હોય તો હું મારા કપડા તેની પાસે રાખુ અને વઝુ કરી આવુ, મે જોયુ કે આકા જાન એક ખૂણામાં બેઠા છે. હું તેમની પાસે ગયો અને મારા કપડા તેમની પાસે રાખ્યા અને હું ચાહતો હતો કે મફાતીહુલ જીનાનને કપડા ઉપર રાખુ, તો તેઓએ કહ્યું કે મફાતીહને કપડા નીચે રાખો. મેં સ્વપ્નમાં મૌલાથી સવાલ કર્યો કે આકા આપ કયારે ઝહુર ફરમાવશો? તેઓએ કહ્યુ નજદીકમાં જ અમારા શીયાઓને કહો કે શુક્રવારે (જુમ્આના) દુઆએ નુદબાહ પડયા કરે.(રેફ.મુલાકાતે ઇમામે ઝમાના, અ.સ.વો.૧ પે. ૬૭ થી ૬૯)

૨. રસ્તો ભૂલી જનારને ઇમામ અ.સ.નું માર્ગદર્શન

અલ્લામાં મો.બાકીર મજલીસી (અ.સ.)નાં પિતા અલ્લામાં મોહમ્મદ તકી મજલીસી (અ.ર.) ફરમાવે છે, કે મારા સમયમાં એક બુર્ઝુગ મુત્તકી અને પરહેઝગાર હતાં. દર વર્ષે તેઓ ચાલીને હજજે બયતુલ્લાહ માટે આવતા. તેમના માટે એ મશહુર હતુ કે તેઓ તૈયુલ અર્ઝ નો મોજીઝો ધરાવતા હતા. પ્રસંગો પાત તેઓ ઇસ્ફહાન શહેરમાં આવ્યા. મને ખબર પડતા હું તેમની પાસે ગયો અને તૈયુલ અર્ઝનાં મોજીઝાની હકીકત શું છે, તેનાં બારા માં પૂછયું.આ સાંભળી તે બુઝુર્ગ હસવા લાગ્યા અને કહ્યુ કે તેની અસલીયત આ છે, કે હું એક વખત હજજે બયતુલ્લાહમાટે સફર કરી રહ્યોહતો, જયારે મારો કાફલો મકકાથી પાંચ મંઝિલ દૂર હતો ત્યારે હું કાફલાથી છુટો પડી ગયો, અને હું રસ્તો ભુલી ગયો અને ખૂબજ મુશ્કેલી અને મુસીબતમાં ફસાય ગયો. મારી પાસે પાણી ન હતુ. ખૂબજ તરસ લાગી હતી. તરસ એટલી વધી ગઇ કે જીવ ચાલ્યો જશે તેમ લાગતુ હતુ.
ત્યારે માયુસીની હાલતમાં જોર જોરથી બોલવા લાગ્યો .... ‘‘યા અબા સાલેહ ! યા અબા સાલેહ !
ખુદા તઆલા તમારી થકી રહેમત નાઝીલ કરે. મને રસ્તો બતાવો. મને આ મુસીબતમાંથી છુટકારો અપાવો. ’’

મે આટલું કહ્યું ત્યાં સામેથી ધૂળના ગોટા ઉડવા લાગ્યા. મે જોયુ કે એક વ્યકિત સવારી પર સવાર થઇ મારી તરફ આવી રહ્યા છે. તેઓ મારી નઝદીક આવતા ગયા. મે જોયુ તો તેઓ નવજુવાન, પાકો પાકીઝા સુરત તેઓ મારી પાસે આવ્યા. તેમના હાથમાં પાણીનો એક કુંજો હતો. મે તેમને જોઇને સલામ કરી તેઓએ સલામનો જવાબ આપ્યો અને ફરમાવ્યુ કે તમે પ્યાસા છો ? મે કહ્યુ કે મને ખૂબજ તરસ લાગી છે. આ સાંભળીને તેઓએ તે કુંજો મને આપી દીધો મે પાણી પીધુ અને મારી તરસ બુઝાઇ ગઇ. પછી તેઓએ મને પૂછયું કે શું તમે તમારા કાફલાવાળા સાથે મળવા ચાહો છો? મે કહ્યું હા. આ સાંભળીને તેમણે તેઓના ઉંટને બેસાડી દીધું અને મને તેમની પાછળ સવાર કરી દીધો. અને મકકાએ મોઅઝઝમા તરફ આગળ વધ્યા.

હું હમેશા હિર્ઝેયમની (દુઆ) પડતો, મે આ દુઆ પડવાનું શરૂ કર્યુ, તેઓ મારી આ દુઆને દ્યાનથી સાંભળતા હતા, અને અમુક જગ્યાએ મને ટોકતા પણ હતા કે તમે આમ નહિ, આમ પડો. અમુક સમય પસાર થયો પછી, પછી ફરમાવ્યુ કે તમે આ જગ્યાને ઓળખો છો ? મે જોયું કે તો તે મકકાએ મોઅઝઝમાનો આગળનો હીસ્સો હતો જેને અત્તઝ કહે છે. પછી તેઓએ મને કહ્યું કે સારૂં હવે તમે અહી ઉતરી જાવ. હું ઝડપથી ઉટ પરથીઉતરી ગયો. જોયુ તો ન તો કોઇ સવારી હતી અને ન તો તે નેક સાલેહ નવયુવાન.તેઓના ઝડપથી ગાએબ થઇ જવાના કારણે મને યકીન થઇ ગયુ. કે તેઓ સાહેબે અમ્ર ઇ.મહદી (અ.ત.ફ.શ.) હતાં. તેઓના છુટા પડવાથી મને ખૂબ દુ:ખ લાગ્યુ અને હું તેમને ઓળખી ન શકયો. તેનો મને ખુબ પસ્તાવો થયો. મારી પછી મારો કાફલો મકકામાં દાખલ થયો તેઓ મને જીવતો જોઇ નવાઇ પામ્યા અને મારા તેઓ કરતા જલ્દી પહોંચી જવાના કારણે તેઓએ તૈયુલ અર્ઝથી આ વાતને જોડી દીધી. પરંતુ વાત આ હતી(કે ઇમામ અ.સ.) મને જલ્દી મકકા સુધી મુકી ગયા.) (ઇરફાને ઇમામત કીસ્સો ૯, પે.૩૨૦ થી ૩૨૩)

૩. ઈ.ઝમાના અ. ના વસીલાથી બિમારને શિફા મળી.

સૈ.કાશાની નુરલ્લાહ ઝરીહ બયાન કરે છે કે એક શખ્સ તેના દોસ્તો સાથે નજફે અશરફમાં આવ્યો. આ માણસનાં સખત બિમારીનાં કારણે બન્ને પગ સુકાઇ ગયા હતા. તેનામાં ચાલવાની જરા પણ તાકત ન હતી. તેની આ મજબુરીને જોઇને તેના દોસ્તો તેને એક નેક માણસનાં ઘરે તેની દેખરેખમાં મુકીને હજજે બયતુલ્લાહ માટે રવાના થયા. આ નેક માણસ દરરોજ પોતાનાં રિઝક (રોઝી) માટે સવારે ઘરેથી સહરા તરફ નીકળી જતો અને આ બિમાર માણસ એક રૂમમાં એકલો પડયો રહેતો. એક દિવસ આ બિમાર માણસે કહ્યું કે, હવે તો હું આ એકલતાની કૈદ જેવી મુસીબતો સહન કરતાં થાકી ગયો છું. હું મારી ઝીદગીથી કંટાળી ગયો છું. આપ મને બહાર લઇ જાવ. આગળ મારી કિસ્મત. તેઓએ મારૂં કહેવુ માની લીધું અને તે નેક માણસ મને પોતાનાં ખંભા ઉપર ઉઠાવીને બહાર તે જગ્યાએ લઇ

ગયા,જે મકામે કાએમ (અ.) નાં મુબારક નામથી મશહુર હતું. તેઓએ મને ત્યાં બેસાડયો અને તેમના કપડા હૌઝમાં ધોઇને ઝાડ પર સુકવીને તેઓ તેના ધંધા માટે ચાલ્યા ગયા. હું એકલો બેઠો બેઠો મારી આ હાલત પર દુઃખી હતો. એટલામાં મે જોયુ કે સુંદર અને ખુશ્બુદાર નવયુવાન આવ્યા અને તેઓ આ પવિત્ર જગ્યાનાં સહેનમાં દાખલ થયા. મને સલામ કરી અને તેઓ આ મુબારક મકાનની અંદર ચાલ્યા ગયા, જે મકામે ઇમામે કાએમ અ. તરફ મન્સુબ છે, તેઓ મહેરાબમાં ખુશુઅ અને ખુઝુઅ સાથે થોડી રકાત નમાઝ પડયા. મે આજ સુધી આવી ખુશુઅ અને ખુઝુઅ વાળી નમાઝ જોઇ ન હતી. નમાઝ પડીને તેઓ મારી પાસે આવ્યા અને મારા ખબર અંતર પૂછયા. મે કહયુ કે હું એવી મુસીબતમાં છુ, કે કંટાળી ગયો છું, અલ્લાહ તઆલા મને શિફા આપે છે કે સાજો થઇ જાવ, અને ન મને મૌત આપે છે કે હું આ તકલીફ થી છૂટકારો મેળવુ

આ સાંભળી ને તેઓએ કહયુ"તુ ગભરાતો નહી, અલ્લાહ તઆલા આ બન્ને તને અતા કરશે. તુ સાજો પણ થઇ જઇશ અને થોડા સમય બાદ તને મૌત આવી જશે" આટલુ કહીને તેઓ ચાલ્યા ગયા. તેઓના જવા પછી મારા દોસ્ત કે જેઓ મારી સંભાળ રાખતા હતા. તેના કપડા વૃક્ષ પર સુકાતા હતા. તેમાંથી એક કપડું વૃક્ષ પરથી નીચે પડી ગયુ. આ જોઇને મારાથી રહેવાયું નહી હું તરત જ ઉભો થયો તે કપડુ લીધુ હૌઝનાં પાણીમાં પાક કરીને સુકવી દીધું. આટલું કર્યા પછી મને ખ્યાલ આવ્યો કે હું તો એક ડગલું પણ ચાલવાની તાકાત ન હોતો રાખતો. અરે મારી હાલત તો એ હતી કે હું પડખુ પણ ફેરવી શકતો ન હતો, આટલુ કામ કરવાની તાકાત મારામાં કયાથી આવી ? મે મારા શરીર તરફ જોયુ તો બિમારી ચાલી ગઇ હતી, મારા પગ તરફ જોયુ તો તે સાજા થઇ ગયા હતા. મને શિફા (તંદુરસ્તી) મળી ગઇ હતી. મને હવે યકીન થઇ ગયુ કે તે નવયુવાન કાએમે આલે મોહમ્મદ ઇ. મહદી (અ.ત.ફ.શ) હતા. હુ એકદમ ઉભો થયો અને સેહરામાં આજુ બાજુ દોડયો, તલાશ કરી પણ પછી મને ઇમામ અ.સ. મળ્યા નહિ. થોડીવાર પછી મારી સંભાળ લેનાર, દોસ્ત સહરાથી પાછા આવ્યા. તેઓએ જયારે મારી તંદુરસ્ત હાલતને જોઇ તો તેઓ નવાઇ પામ્યા. મે તેઓને આ આખો બનાવ સંભળાવ્યો. પછી હું અને તેઓ બંને નજફે અશરફ પાછા આવ્યા.

તેમના દોસ્તો હજ કરીને પાછા નજફે અશરફ આવ્યા. તે તેમનાં દોસ્તોને મળ્યો. તેમના દોસ્તો પણ તેને તંદુરસ્ત જોઇને ખુશ થયા. ત્યાર પછી તે થોડા દિવસ જીવતો રહ્યો, પછી બિમાર થયો અને મૃત્યુ પામ્યો અને તે સહેને મુકદદસમાં દફન થયો.

(ઇરફાને ઇમામત, કિસ્સો - ૧૦, પે. ૩૨૩ થી ૩૨૬)

૪. એક મૌંદ સાલેહ શાકભાજીનાં વેપારીની ઈમામ અ.સ.થી મુલાકાત.

જન્નતુલ મઆવાનાં લેખક ફકીહ સૈ. મોહમ્મદ કાઝીમ કે જેઓ શૈખ મુર્તુઝા અન્સારી (અ.ર.)ના ખાસ વિદ્યાર્થી હતા. સૈ.મોહમ્મદ કાઝીમ આ પ્રસંગ લખે છે. હિ.સ. ૧૨૭૫ માં હું ઇલ્મ હાંસીલ કરવાનાં ઇરાદાથી નજફે અશરફમાં રોકાયો હતો, ત્યાં મે આલીમોથી એક એવા માણસ વિશે સાંભળ્યુ કે તેને ઇ.ઝમાના (અ.ત.ફ.શ.) ની મુલાકાત થઇ હતી. અને તે માણસ શાકભાજીનો વેપારી હતો. મે તેને શોધવાનું શરૂ કર્યુ. એટલે સુધી કે મને તેની મુલાકાત થઇ ગઇ, ત્યાર પછી હું તેની દુકાને જતો. તે માણસ નેક હતો. મારી તેનાથી ધીમે ધીમે દોસ્તી થઇ ગઇ. હું એ મૌકાની તલાશમાં હતો કે મારી તેને એકાંતમાં મુલાકાત થાય, તો હું તેને પુછું . એક વખત હું મસ્જીદે સહલા બુધવારની રાત્રે ગયો, તો ત્યા મારી મુલાકાત તે નેક માણસ સાથે થઇ. મસ્જીદે સહલામાં ઇબાદત કરી અમે બન્ને મસ્જીદે કુફા તરફ ગયા, ત્યાં ઇબાદત આમાલ બજાવી લાવ્યા પછી અમે એક જગ્યાએ બેઠા, મેં તેમને કહ્યું કે હઝરતથી મુલાકાતનો પ્રસંગ મને પુરે પુરો બયાન કરો.

તેમ માણસે ઇમામની મુલાકાતનો પ્રસંગ વર્ણવવાનું શરૂ કર્યુ. તે માણસે કહ્યુ. મે સાંભળ્યુ હતુ કે અગર કોઇ ઇમામ અ.સ.ની મુલાકાતની ઉમ્મીદથી ૪૦ શબે બુધ મસ્જીદે સહલામાં ઇબાદત (અમલ) કરે તો તેને ઇમામ અ.સ. ની મુલાકાત નસીબ થાય છે. મે પાબંદીથી આ અમલ શરૂ કર્યો, હું શબે બુધ મસ્જીદે સહલામાં રોકાતો, આ કામમાં મે કયારેય ઠંડી, વરસાદ, ગરમીની પરવાહ નથી કરી. એટલે સુધી કે એક વર્ષ પસાર થઇ ગયુ. એક વખત મંગળવાર અસરના સમયે હું ચાલીને નજફે અશરફ જતો હતો ચોમાસાની ઋતું હતી. વાદળો ઘેરાયા હતા, વરસાદ વરસવા લાગ્યો હું મસ્જીદમાં પહોંચ્યો. મસ્જીદ બીલકુલ ખાલી. હતી મે ત્યા નમાઝે મગરીબ પઢી અચાનક મે તે જગ્યા કે જે મકામે સાહેબુઝઝમાન (અ.સ.) નાં નામથી મશહુર હતી, ત્યાં મે રોશની જોઇ મે કોઇ બીજી વ્યકિતનાં નમાઝની

આવાઝ પણ સાંભળી, જેથી મને રાહત થઇ. અને મે મારા આમાલ પુરા કર્યા, પછી મે તે પવિત્ર જગ્યા તરફ જોયું તો એક નુર પ્રકાશ, રોશની હતી. મે જોયુ તો એક સૈયદ જલીલુલ કદ્ર એહલે ઇલ્મ નમાઝ પડી રહ્યા હતા. મને લાગ્યુ કે તેઓ કોઇ મુસાફર ઝવ્વાર છે, અને તેઓ નજફની બહારના લાગે છે. પછી મે ઝિયારતે ઇમામે અસ્ર (અ.સ.) પડી. પછી નમાઝે ઝિયારત પડી. પછી મને થયું કે હું તે સાહેબને કુફા સાથે આવવાનું કહું પરંતુ તેમની ઇઝઝત અને જલાલતનાં કારણે હું તેમને પુછી શકયો નહિં. બહાર જોરદાર વરસાદ વરસી રહ્યો હતો અને એકદમ અંધારૂ હતું, ત્યાર પછી તેમણે મારા તરફ મહેરબાની અને સ્મિતભર્યા ચહેરે જોયુ અને મને કહ્યુ કે તમે એમ ચાહો છો કે હું તમારી સાથે મસ્જીદે કુફા આવું, મે કહ્યુ હા, મારા સરદાર! મારી આજ ઇચ્છા છે, અને અમે લોકો હંમેશા અહી આમાલ બજાવીને મસ્જીદે કુફા જઇએ છીએ.

અમે રવાના થયા તેમની સાથે મને ખુબ ખુશી થઇ. આખો રસ્તો નુરાની થઇ ગયો અને તમામ વિસ્તાર ખુશનુમાં થઇ ગયા. રસ્તો સુકાઇ ગયેલો હતો. આજુ બાજુ હરીયાળી ફેલાયેલી હતી. એટલે સુધી કે અમે મસ્જીદના બહારનાં દરવાજા સુધી પહોચ્યાં. મે દરવાજો ખખડાવ્યો. ખાદીમે પુછયુ કોણ ? અત્યારે આવા વરસાદ, ઠંડી અને અંધારામાં કયાંથી આવો છો? મે જવાબ આપ્યો મસ્જીદે સહલાથી. તેણે દરવાજો ખોલ્યો.

હવે મે જોયુ તો તે સૈય્યદ ન દેખાયા. તેઓ મારી નજરોથી ગાએબ થઇ ગયા. હું પુકારતો રહ્યો. મે તલાશ કરી પણ મને તેઓ ન દેખાયા. ઠંડી અને વરસાદની મને ખુબ અસર થઇ. હું મસ્જીદમાં દાખલ થઇ ગયો અને અફસોસ કરતો રહ્યો, કે મે મારા ઝમાનાનાં ઇમામ અ.સ.ને ઓળખ્યા નહી. તેઓએ મને કેટલી નિશાનીઓ બતાવી. ચિરાગ વગર મસ્જીદનું રોશન થવું, વરસાદનું અટકી જવું, ખુશહાલ માહોલનું થવુ. ખુદાની આ નેઅમતનો હું હંમેશા શુક્ર કરૂ છું, કે અલ્લાહે મને મારા વકતનાં ઇમામની ઝિયારત કરાવી. (ઇરફાને ઇમામત, કિ.૧૪, પે.૩૩૦)

૫. અલ્લામાં મજલીસી (અ.ર.) નાં વાલીદને ઈમામ અ.સ. થી મુલાકાત

અલ્લામાં મો.બાકીર મજલીસી (અ.ર.)નાં વાલીદે બુઝુર્ગવાર અલ્લામાં મોહંમદ તકી મજલીસી (અ.ર.) પોતાની લખેલી કીતાબ મન લા યહઝરુલ ફકીહ માં લખે છે, કે એક વખત અમે મશહદથી પાછા આવતા હતા. ત્યારે અમે લોકો રસ્તો ભૂલી ગયા. આખરે એક જગ્યાએ અમે ઉતર્યા. મે હ.હુજ્જત (ઇ.મહદી) અ.સ.ની બારગાહમાં ફરિયાદ કરી, કે અમને રસ્તો બતાવો. એક મર્દ અરબ આવ્યા અને અમને સાચો રસ્તો બતાવીને નજરોથી ગાએબ થઇ ગયા, મે ખૂબ ગિર્યા વ ઝારી કરી પણ કોઇ ફાયદો ન થયો (રસ્તો બતાવનાર ઇ.મહદી અ.સ. સિવાય બીજુ કોઇ ન હતું.) (ઇરફાને ઇમામત, કિસ્સો ૨૧ મો, પે. ૩૪૭)

૬. ઈ.મહદી અ.સ.ના ફઝલથી રાહેરાસ્ત મળી.

આલીમે દીન શૈખ રૂશદી લખે છે, કે એક વખત હું ઇ.હુસૈન અ.સ.ની ઝિયારત કરીને ફૂરાતનાં રસ્તે નજફ જતો હતો. હું એક હોડીમાં સવાર થયો. તેમા બધાજ માણસો હલ્લાહ ગામના હતા. બધા લોકો લહવો લહબમાં (આનંદ-પ્રમોદમાં) હતા, સિવાય એક માણસ જે આ લોકોની જેમ હસી મજાક માં શરીક ન હતો. અમે નદીના કિનારે ચાલવા લાગ્યા. હું પણ તે શખ્સની સાથે નદી કિનારે ચાલવા લાગ્યો. મે તેને પુછ્યુ ભાઇ, તુ આ બધા લોકોથી અલગ કેમ છો ? અને આ લોકો કોણ છે ?

તેણે કહ્યું આ લોકો મારા રિશ્તેદાર છે, અને હલ્લાહનાં છે પરંતુ તેઓ ગૈર મઝહબનાં છે, અને હું શીયા છું. મારા પિતા પણ તેઓના મઝહબનાં હતા. પરંતુ મારી માં શીયા છે. અને હું સાહેબુઝઝમાન (અ.સ.)ની બરકતથી શીયા થઇ ગયો. મે તેને વિગતવાર આ બનાવની દાસ્તાન કહેવા કહ્યું. તેણે કહેવાનું શરૂ કર્યુ કે મારૂ નામ યાકુત છે અને હું ઘી વેચવાનો ધંધો કરૂં છુ. એક વખત હું માલ ખરીદવા માટે હિલ્લાથી બહાર ગામડાઓમાં ગયો, હું અને મારા સાથીઓ હિલ્લાથી પાછા આવતા હતા, ત્યારે રસ્તામાં અમે ઉતર્યા અને સૂઇ ગયા. જયારે હું જાગ્યો તો મે જોયુ કે મારા બધા સાથીઓ ચાલ્યા ગયાછે. જલ્દીથી મે મારો સામાન સવારી ઉપર નાખ્યો અને મારા સાથીઓને શોધવા ઝડપથી ચાલવા લાગ્યો, પરંતુ હું રસ્તો ભુલી ગયો ખુબજ તરસ લાગી હતી. જંગલી જાનવરોનો ભય લાગતો હતો . મે રડી રડી ને દુઆ કરવાનું શરૂ કર્યુ. મે મદદ માટે મારા મઝહબ પ્રમાણે ૧,૨,૩ ને પોકાર્યા પરંતુ કઇ ફાયદો ન થયો. તે વખતે મારી માં ની વાત યાદ આવી. મારી માતા મને કહેતી કે આપણા ઇમામ જીવતા છે. અને તેમની કુન્નીયત અબુ સાલેહ છે. તે માર્ગ ભુલેલાને રસ્તો બતાવે છે. લાચાર અને બેબસ લોકોની મદદ કરે છે.પછી મે ખુદાથી વાયદો

કર્યો હું તેમને ઇસ્તેગાસા (ફરીયાદ) કરૂં છું. અગર તેઓ મને આ મુસીબતમાંથી છુટકારો અપાવશે તો હું મારી માંનાં મઝહબ ઉપર આવી જઇશ. મે ઇમામને પોકાર્યા (યા અબા સાલેહ અદરીકની) એકાએક મે જોયુ કે એક સાહબ મારી સાથે ચાલી રહ્યા છે. તેઓએ લીલો અમામો પહેર્યો છે. તેઓએ મને રસ્તો બતાવ્યો, અને મારી માતાનો મઝહબ (શીયા મઝહબ) ઇખ્તેયાર કરવાનો હુકમ આપ્યો, અને ફરમાવ્યુ કે નજીકમાં જ એક વસ્તી આવશે, જેના રહેવાસી શીયા લોકો છે. મે વિનંતી કરી કે યા મૌલા! તમે મારી સાથે તે વસ્તી સુધી નહી આવો ? તેમણે કહ્યું નહી, કારણ કે ઘણા બધા શહેરોમાંથી હજારો લોકો મને મદદ માટે બોલાવે છે. મારે તેમની મદદે પણ પહોંચવાનું છે. આટલુ કહીને તેઓ મારી નજરથી ગાએબ થઇ ગયા. (ઇરફાને ઇમામત કિસ્સો, ૨૦ મો,પે.૩૪૪ થી ૩૪૬)

૭. બિમારને શિફા મળી.

નજમુસ્સાકીબમાં મ.શૈખ અલ્લામાં મોહમ્મદ બાકીર નજફી (અ.ર.) બયાન કરે છે, કે મે ખુદ હ. હુજજત (અ.સ.) નો આ મોજીઝો જોયો છે. મારો એકનો એક દિકરો અલી મોહમ્મદ એક વખત બિમાર થઇ ગયો. બિમારી એટલી બધી વધતી જતી હતી કે તેની જીંદગીની કોઇ ઉમ્મીદ ન હતી. બિમારી વધતી જતી હતી દુઆ અને દવા બંને થકી તેનો ઇલાજ કરાવ્યો. બિમારીની હાલતમાં અગીયારમી રાત આવી ગઇ. તે રાત્રે મારા દિકરાની તબિયત ખૂબજ ખરાબ થઇ ગઇ. બધા માયુસ થઇ ગયા. ઇલાજનો કોઇ રસ્તો બાકી ન રહ્યો. સિવાય કે હ.હુજ્જત અ.સ. ની બારગાહમાં શિફા માટે ઇસ્તેગાસા. હું ઘરની અગાસીમાં ગયો અને રડી રડીને ઇમામ અ.સ. ની બારગાહમાં ફરીયાદ કરી યા સાહેબબુઝઝમાન અગિસની, યા સાહેબુઝઝમાન અદ્રીકની. પછી હું અગાસી પરથી ઉતરી મારા દીકરા પાસે ગયો, અને જોયુ તો તે તંદુરસ્ત થઇ ગયો છે. શ્વાસ પણ બરાબર ચાલી રહ્યો છે. હોશમાં હતો. શરીર પર પસીનો હતો. ત્યાર પછી હું આ નેઅમત પર શુક્રે ઇલાહી કરતો રહેતો, અને ખુદાવંદે આલમ હઝરત હુજજત (અ.સ.)ની બરકતથી મારા દિકરાને તંદુરસ્તી આપી. મારો દિકરો બિલકુલ તંદુરસ્ત થઇ ગયો. (ઇરફાને ઇમામત, કિસ્સો ૨૬ મો, પે.૩૫૪, ૩૫૫)

૮. ઈમામ અ.સ. એ ડુબતી ઔરતને બચાવી નદી પાર કરાવી.

બુર્ઝુગ મૌલાના સૈ.મોહમ્મદ ઇબ્ને હાજી સૈયદ અબ્દુર રહીમ ઇરાકી આ વાકેઓ પોતે બયાન કરે છે.

એક વખત હું કાફલા સાથે ઝિયારત માટે નિકળ્યો કાફેલો બગદાદથી એક મંઝિલ દૂર હતો ત્યારે કાફલાવાળાઓએ નકકી કર્યુ કે આપણે અલીઆબાદનાં રસ્તે સામર્રા જઇએ, અને ત્યાંથી પછી કાઝમૈન જઇએ. જેથી અમે લોકો તે રસ્તે રવાના થયા. રસ્તામાં વચ્ચે એક નદી આવતી હતી. તે ઘણી પહોળી અને ઉંડી હતી. ઝવ્વારોએ તેમની સવારી સાથે આ નદીમાંથી પસાર થવાનું શરૂ કર્યુ. આ સમયે એક ઔરત નદીનાં પાણીમાં ફસાઇ ગઇ અને ડુબવા લાગી. નજદીક હતુ કે તે અને તેની સવારી બંને ડુબી જાય. તે બીચારી ઔરત મોટા આવાજ ઇસ્તેગાસા (ફરીયાદ) કરવા લાગી. ‘‘યા સાહેબુઝઝમાન યા સાહેબુઝઝમાન’’ પાણી વધતુ જતુ હતુ. કાફલાનાં દરેક લોકો પોતે ચિંતામાં હતા, કે કોઇ રીતે જલ્દીથી આ નદી પાર કરવી, તેથી કોઇએ તે ઝાએરાની આવાઝ તરફ ધ્યાન ન આપ્યુ, પરંતુ હું તેની હાલત જોઇને તેના તરફ મદદ કરવા આગળ વધ્યો, ત્યાં અચાનક જોયુ કે એક સાહબ પાણી ઉપર એવી રીતે ચાલી રહ્યા છે, જેવી રીતે જમીન પર ચાલતા હોય. પાણી તેમને કોઇ અસર કરતુ ન હતુ. આ બુઝુર્ગવાર તે ઔરત તરફ આવ્યા અને તેને અને તેની સવારીને બહાર કાઢી, ઝડપથી નદી પાર કરાવી દીધી. ત્યાર પછી તેઓ મને દેખાયા નહી. તેમનો ચહેરો અને તેમની કદ્રો કિંમત પરથી મને યકીન થઇ ગયુ કે આ ઔરતની મદદે પહોંચનાર બીજુ કોઇ ન હતુ, પરંતુ ઝમાનાનાં ઇમામ હ.મહદી (અ.ત.ફ.શ.) હતા. (ઇરફાને ઇમામત કિસ્સો ૨૭ મો, પે. ૩૫૫, ૩૫૬)

૯. ઈમામ અ.સ.એ તેના ચાહવા વાળાને જમાડયો.

નજફે અશરફમાં સય્યદ બાકીર ઇસ્ફહાની નામનાં નેક પરહેઝગાર શખ્સ હતાં. તેઓ તેની આદત મુજબ બુધવાર ની રાત મસ્જીદે સહલામાં પસાર કરી, અને બુધવારે અસ્ર પછી મસ્જીદે કુફા ચાલ્યા જવાનો ઇરાદો હતો

ત્યાંથી મારે નજફ જવાનો ઈરાદો હતો. સૈ.બાકીર કહે છે કે હું મસ્જીદે સહલામાં હતો. મારો ખાવા પીવાનો સામાન પુરો થઇ ગયો. તે ઝમાનાંમાં મસ્જીદે સહલા કયાંય આબાદ ન હતી. આજુબાજુમાં કયાંથી ખાવાનું વેચાતું પણ મળે તેમ ન હતું.

ભુખથી હું ખુબ પરેશાન થઇ ગયો, છતાં નમાઝ પડવામાં મશ્ગુલ થઇ ગયો. આ સમયગાળામાં એક સાહબ આવ્યા, અને મારી નજદીકમાંજ દસ્તરખાન બિછાવીને બેસી ગયા. તે સમયે મારા દિલે મને કહ્યું કે કાશ આ સાહબ મને કિંમત લઇ ને પણ જમવામાં શરીક કરે. એકાએક તેઓ એમારી તરફ જોયુ અને મને જમવા બોલાવ્યો. શર્મના કારણે મે ના પડી. તેઓએ મનેજમવાનો આગ્રહ કર્યો હું જમવા બેસી ગયો અને પેટ ભરીને જમી લીધુ.

ત્યાર પછી તેઓ જમીને એક ઓરડામાં ચાલ્યા ગયા. હું ત્યા જોઇ રહ્યો ધણો સમય થયો પરંતુ તેઓ બહાર ન નિકળયા. મસ્જીદમાંથી બહાર નિકળવાનો બીજો કોઇ દરવાજો પણ ન હતો. મે તે ઓરડામાં જઇ જોયુ તો કોઇ ન હતુ. હવે મને સમજાણુ કે તેઓ બીજુ કોઇ નહી પણ ઇમામે હુજજત, હ. મહદી (અ.સ.) હતા. જેમણે મને જમાડયો. (ઇરફાને ઇમામત કિસ્સો ૩૨ મો પે.૨૭૫)

દુઆ : યા મોહમ્મદો, યા અલીય્યો, યા ફાતેમતો, યા સાહેબઝઝમાન. અદરીકની, વલા તોહલીકની.

૧૦. ઈમામ અ.સ.એ મહેમાન નવાઝીનો ખર્ચ આપ્યો.

જલીલુલ કદ્ર આલીમ મિર્ઝા મોહમ્મદ તકી અલમાસી થી એક વાકેઓ નુરૂલ ઉય્યુમ નામની કિતાબ માં સૈ.બાકીર ઇસ્ફહાની લખે છે.
એક વખત બહરૈનમાં અમુક મિત્રોએ એવું નકકી કર્યુ કે વારા ફરતી તેઓ મોઅમીનોને જમાડે. તેઓમાંથી દર અઠવાડીયે એક શખ્સ દાવત કરતો. એટલે કે એક શખ્સનો જમાડવાનો વારો આવ્યો. તેની પાસે પૈસા ન હતા. ગરીબ અને પૈસા ન હોવાથી ખૂબ પરેશાન થઇ ગયો. ખુદ્દાર શખ્સ હતો. તે બીજા પાસે પૈસા માંગીને પોતાની ગરીબીની જાહેર કરવા ઇચ્છતો ન હતો.

ચિંતા અને મુસીબતમાં એક રાત્રે જંગલમાંથી પસાર થઇ રહ્યો હતો. એક સાહબ સામેથી આવ્યા અને તે યુવાનને કહ્યુ કે તુ ફલાણા વેપારી પાસે જજે, અને તેને કહજે કે મને મીમ હે મીલ દાલ ઇબ્ને હસને કહ્યુ છે, કે તમે જે બાર દિનાર નજરની મન્નત માની છે તે મને આપી દો. તુ આ બાર દીનાર ને મહેમાન નવાઝીમાં ખર્ચ કરજે. તે યુવાન તે વેપારી પાસે જાય છે. અને કહે છે કે મને મીમહેમીમદાલ ઇબ્ને હસને કહ્યુ છે કે તમે નઝરની મક્ષતનાં બાર દીનાર મને આપો. આ સાંભળીને વેપારીએ કહ્યુ કે શું તેઓ ખુદે આ વાત તને કહી છે? તે યુવાને કહ્યુ હા. તે વેપારી એ પુછયુ કે શુ તું તેઓને ઓળખે છે ? તે બેહરૈની યુવાને કહ્યુ નહી. તે વેપારીએ કહ્યું કે તેઓ ઇ.સાહેબુઝઝમાન અ.સ. હતા, અને તેમની નજર (મક્ષતનાં) બાર દિનાર મારી પાસે છે. (મે મક્ષત માની હતી કે મારૂ વહાણ સલામત દરીયા કીનારે પહોંચી જશે, તો હું બાર દિનાર ઇમામ અ.સ.ની બારગાહમાં નઝર કરીશે આ વાત મારા દિલમાં હતી. તેને હું મારો ખુદા અને ઇમામ અ.સ. સિવાય કોઇ જાણતુ ન હતુ.)

તે વેપારીએ તે યુવાનને ખુબ માન આપ્યુ તેને બેસાડયો, અને બાર દીનાર નજર માટે અલગ રાખ્યા હતા. તે આપ્યા, અને કહ્યું કે ઇમામની બારગાહમાં મારી નઝર કબુલ થઇ છે એટલે હું ચાહું છુ કે તુ મને આ દિનાર આપી દે. તેના બદલામાં હું તને બીજી રકમ આપુ છું હું આ દીનારને તબર્રૂક તરીકે મારી પાસે રાખવા ઇચ્છુ છું. તે યુવાન આ દિનાર પાછા આપ્યા તેના બદલામાં વેપારીએ મોટી રકમ આપી. જે લઇ તે ખુશી ખુશી ઘરે આવ્યોં અને મોઅમીનની મહેમાન નવાઝી કરી. (ઇરફાને ઇમામત)

૧૧. ઈમામ અ.સ. એ કિતાબ લખી આપી

અલ્લામાં હિલ્લી (રિ.અ.)ના ઝમાનામાં એહલે સુન્નતમાંથી એક વિરોધી એ મઝહબે શીયા વિરૂધ્ધ એક પુસ્તક લખ્યુ હતું. તે શીયાઓનાં સમૂહમાં જઇને આ કિતાબના આધારે લોકોને મઝહબે ઇમામીયા થી ગેર સમજ ફેલાવતો. શીયાઓને ગુમરાહ કરતો હતો, તે તેનું આ પુસ્તક કોઇને આપતો ન હતો. જેથી શિયા આલીમના હાથમાં પુસ્તક આવી જાય તો તેના જવાબ તેઓ આપી દેય, જવાબમાં પુસ્તક લખવામાં આલીમને મોકો મળે.

અલ્લામાં હીલ્લી (અ.ર.) આ પુસ્તક તેની પાસેથી મેળવવા શાર્ગીદ તરીકે તેના વર્ગમાં જોડાણા પોતે મુજતહેદ હતા. છતાં પોતાની જાતને છુપાવીને તેના વિદ્યાર્થી બન્યા, શિક્ષક વિદ્યાર્થીના સંબધો વધુ ગાઢ બન્યા તે મારફતે પુસ્તક મેળવવાની કોશીષ કરી, એક વખત એવું બન્યુ કે ઉસ્તાદ માટે ઇન્કાર કરવો અશકય બની ગયુ, તેથી તેને કહ્યું કે મે નજર માની છે કે આ પુસ્તક એક રાતથી વધારે સમય માટે કોઇને નહી આપુ. અલ્લામાં એ મજબુર થઇને એક રાત માટે પણ પુસ્તક તેની પાસેથી લઇ લીધુ.

અલ્લામાં હીલ્લી અ.ર. તે રાત્રે ખુબ આનંદમાં હતા, અને એક રાતને પણ ગનીમત માનીને પુસ્તક લખવા બેતાબ હતા. એક રાતમાં આખુ પુસ્તક લખવાનું હતુ.

અલ્લામાંએ પુસ્તક લખવાનું શરૂ કર્યુ, અડધી રાત પસાર થઇ ગઇ. અલ્લામાં ને ઉંઘ આવા લાગી અને તેજ સમયે એક જલીલુલ કદ્ર શખ્સીયત મહેમાન રૂમમાં દાખલ થાય અને અલ્લામાં સાથે વાતચીત કરતા રહ્યા. વાતચીત પછી કહ્યુ ''અલ્લામાં ! આપ સુઇ જાવ અને લખવાનું કામ મારે હવાલે કરી દો.

અલ્લામાં ચું કે ચા કર્યા વગર તેમના ફરમાન મુજબ ગાઢ નિંદ્રામાં સુઇ ગયા. અલ્લામાં જયારે જાગૃત થયા ત્યારે જોયુ તો ત જલીલુલ કદ્ર મહેમાન (ઇમામે ઝમાના અ.સ.) મૌજુદ ન હતા. પુસ્તક ઉઠાવીને જોયુ તો આખી કિતાબ લખેલી છે અને અંતમાં લખાણમાં દસ્તખત રૂપે જોવે છે. ''હુજજતે ખુદા તેનો નિગેહબાન'' (મજાલીસુલ મોઅમેનીન ભાગ-૧, પે.૫૭૩ કાજી નુરૂલ્લાહ શુસ્તરી)

૧૨. મસ્જીદના ગરીબ અને નેક ખાદીમને ઈમામ અ.સ. થી મુલાકાત.

નજમુસ્સાકીબના લેખક મોહદદ્દીસે નુરી અ.ર. તેમની કિતાબમાં શૈખ મોહમ્મદ તાહીર નજફી ના બારામાં આ કિસ્સો લખે છે.

શૈખ મોહમ્મદ તાહીર ઘણા વર્ષો પહેલા મસ્જીદે કુફામાં ખાદીમ તરીકે રહેતા હતા. અને તેમનું કુટુંબ પણ ત્યા રહેતુ હતુ. તેઓ ખુબજ પરહેઝગાર અને મોઅમીન શખ્સ હતા. જીવનનાં અંતિમ સમયમાં તેઓ અંધ થઇ ગયા હતા. તેઓના બારામાં પરહેઝગાર આલીમો એ આ પ્રસંગ લખ્યો છે.

શૈખ મો.તાહીર કહે છે નજફમાં બે જુથ હતા, જેનાથી રીઝકનો મારો સંબધ હતો. આ બંન્ને ગ્રુપ વચ્ચેનાં જગડાને કારણે નજફમાં એહલે ઇલ્મ અને ઝવ્વારોનું આવવું ઓછુ થઇ ગયુ. જેના કારણે હું પરેશાન થઇ ગયો. મારૂ કુટુંબ મોટુ અને મારા ઉપર અમુક યતીમની પરવરીશની પણ જવાબદારી હતી. રીઝકની કમીના કારણે પરેશાના થઇ ગયો. એક રાત્રે તો એવો સમય આવ્યો, કે ખાવા માટે કશુ ન હતુ બાળકો ભુખના કારણે રડી રહ્યા હતા.

ઉદાસ દીલે, પરેશાન હાલતમાં અલ્લાહની બારગાહમાં દુઆ કરી એ અલ્લાહ હું તારી પાસેથી કાંઇ નથી ચાહતો, સિવાય કે મારા મૌલા અને આકા (ઇમામ ઝમાના અ.સ.) ની ઝીયારત કરૂં, તેમના મુબારક ચહેરાના દીદાર કરૂં.

આજ સમય ગાળામાં એક જલીલુલ કદ્ર નુરાની શખ્સીયતને જોઇ. તેઓએ સુંદર કપડા પહેર્યા છે. મને લાગ્યુ કે તેઓ કોઇ બાદશાહ છે, પરંતુ તેમના માથા પર અમામો હતો. તેમણે નમાઝ પઢવાનું શરૂ કર્યુ. તેમના ચહેરાથી નુર એવી રીતે નિકળી રહ્યું હતુ કે તેમની સામે જોવું પણ શકય ન હતું. ત્યારે મને સમજાણુ કે તેઓ બાદશાહ નથી.

તેઓએ મારા તરફ નજર કરી અને મને કહ્યુ તાહીર, તમે મારા બારામાં કયાં બાદશાહનો ખ્યાલ કરો છો ? મે જવાબ આપ્યો મારા મૌલા ! તમે બાદશાહોના બાદશાહ અને તમામ દુનિયાના સરદાર છો તેમણે કહ્યું. તાહીર તમે તમારા મકસદમાં કામીયાબ થઇ ગયા (તમારી હાજત પુરી થઇ ગઇ). હવે શું ચાહો છો? શું અમે તમારા લોકોની દરરોજ દેખભાળ નથી કરતા, અને તમારા આમાલ અમારી સામે રજુ નથી થતા? ઇમામ અ.સ.ના આ વાકયામાં તેમની હૈબત અને અઝમત દેખાતી હતી, જેની અસર એ થઇ કે હું એમને જવાબ આપી ન શકયો ત્યાર પછી રીઝકના દરવાજા મારા માટે ખુલ્લી ગયા, અને આજ સુધી મે કયારેય રીઝકની તંગી અનુભવી નથી.) (ઇરફાને ઇમામત કિસ્સો - ૩૩, પે.૩૬૬-૬૭)

૧૩. ઈમામ અ.સ. મે પાણી પીવડાવીને હાજી સાહેબની જાન બચાવી

સૈયદ મોહમ્મદ હુસૈની એ નિચેની રિવાયતને મુજતહીદ હસન ઇબ્ને હમઝા અલાવી થી લખી છે.

અલ્લામાં હસન ઇબ્ને હમઝા રીવાયત કરે છે અમારા અસહાબે ઇમામીયા માંથી એક નેક ઇન્સાન બયાન કરે છે, કે હું એક વખત હજમાં ગયો. સખત ગરમીનું વર્ષ હતું હું કાફલાથી જુદો પડી ગયો. તરસથી જીવ જતો હતો. ખુબજ

તરસ લાગી હતી. જમીન ઉપર ઘોડાના કદમોના આવાજ આવવા લાગ્યા. મે આંખ ખોલી તો જોયુ તો એક નવ યુવાન શખ્સ ઘોડા ઉપર સવાર મારી પાસે આવીને ઉભા છે તેઓએ મને એવું પાણી પીવરાવ્યુ કે જે બરફથી વધારે ઠંડુ અને મધ થી વધારે મીઠુ હતું.

તે વખતે હું મરતા મરતા બચી ગયો, અને મે પુછયુ આપ કોણ છો? આપે મારા ઉપર રહેમ કરી તેઓએ જવાબ આપ્યો હું બન્દા ઉપર અલ્લાહની હુજ્જત છું અને આ ઝમીન ઉપર બકીયતુલ્લાહ છું અને હું તે છું કે જમીનને અદલો ઈન્સાફથી ભરી દઇશ, જયારે કે તે ઝુલ્મ ઝોરથી ભરેલી હશે. હું હસન ઈબ્ને અલી ઈબ્ને મોહમ્મદ ઈબ્ને અલી ઈબ્ને મુસા ઈબ્ને જાફર ઈબ્ને મોહમ્મદ ઈબ્ને અલી ઈબ્ને હુસેન ઈબ્ને અલી ઈબ્ને અલી તાલીબ અ.સ.નો ફરઝંદ છું ત્યાર પછી તેમણે કહ્યુ, આંખ બંધ કરો મે આંખ બંધ કરી લીધી ફરમાવ્યુ આંખ ખોલો. મે આંખ ખોલી તો જોયુ હઝરત નઝરોથી ગાયેબ થઇ ગયા છે. (ઈરફાને ઈમામત કિસ્સો- ૩૫, પે.૩૬૯)

૧૪. ઈમામ અ.સ.એ મુસીબતમાં મદદ કરી.

અરબસ્તાનમાં એક માણસ રહેતો હતો. તેનું નામ સૈયદ મોહમ્મદે આમેલી હતું. તેને ફારસી વાત બીલકુલ નહોતી આવડતી પણ ફકત અરબી તે કહે છે કે એક વખત હું મારા કાફલા સાથે હઝરતે ઈમામે રઝા અ.ની ઝિયારત માટે ગયો. અને અમુક વખત સુધી ત્યાંજ રહ્યો પછી એક સવારે મારો કાફલો ઈરાક જવા ઉપડી ગયો. પણ હું મારી પોતાની ઘણીજ ખરાબ હાલતનાં કારણે કાફલાની સાથે જઇ શકયો નહિ. જયારે બપોરે થઇ ત્યારે હું ઈમામના રોઝામાં ગયો અને નમાઝ પડી. પછી મે વિચાર્યુ કે જો હું આજ કાફલા સુધી નહી પહોંચુ તો બીજો કાફલો મળશે નહી. અને અહી રહેવામાં ઘણુ નુકશાન છે. વળી ઠંડીના દિવસો પણ આવે છે. અને હું તકલીફમાં ફસાઇ પડીશ તેથી હું ઈમામ અ.સ.ની ઝરીહમાં ગયો અને ઘણીજ આજીજી કરી અને મદદ માંગી.

પછી હું મનમાં નકકી કરી એકદમ ચાલવા લાગ્યો કે જેથી હું કાફલા સુધી પહોંચી જાઉ. હું ભુખ્યો પણ હતો. અને સાંજ સુધી કોઇ નિર્ભય સ્થાને પણ પહોંચી ન શકયો. અને હું એ ગાંઢ જંગલમાં એકલો ફસાઇ પડયો. વળી રસ્તો પણ ભુલી ગયો અને મુસીબતમાં ઘેરાઇ ગયો. ખાવાનું પણ મને કંઇ ન મળ્યુ કારણ કે તે જંગલમાં ફકત હમઝલ હતાં (હમઝલ એકજાતું ગોળ નાનું કડવું ફળ છે) પછી મે ૫૦૦ હમઝલ તેડયા પણ તેમાંથી કોઇ મીઠું મળ્યુ નહિ. હું ઘણોજ ભુખ્યો અને તરસ્યો થયો. મે જીવવાની આશા મુકી દીધી અને મોતના માટે તૈયાર થયો.

એવામાં મારી નજર એક નાની ટેકરી ઉપર પડી, તેથી હું ત્યા ગયોને જોયુ તો તેમાથી એક પાણીનો ઝરો વહેતો હતો. મે ખુદાનો શુક્ર અદા કર્યો અને વઝુ કરી નમાઝે ઇશા પડયો, પણ મને કોઇ જવાનો રસ્તો ન દેખાણો. રાત અંધારી બનતી ગઇ. પવન સખત ફુકાવા લાગ્યો અને એક જાતનું તોફાન શરૂ થયુ. વિકરાળ પ્રાણી જેવા કે વાઘ, વરૂ, સિંહ વગેરેના બીહામણા અને ડરામણા આવજો આવવા લાગ્યા હવા જોરથી ફુકાવા લાગી અને હું ડરવા લાગ્યો છેવટે કંટાળી અને ખુદાની મસલેહતમાં રાજી રહી સુઇ ગયો પરંતુ થોડા વખત પછી હું પાછો જાગ્યો અને જોયુ તો ચંદ્ર પ્રકાશી રહ્યો હતો બધુ શાંત થઇ ગયુ હતુ ઠંડી ધીમે ધીમે આવતી હતી. હું ઘણોજ થાકી ગયો હતો. એટલે બેસી રહ્યો.

પણ એટલામાં મે દુરથી એક ઘોડેસવારને આવતા જોયા મે વિચાર્યુ કે તે ચોર હશે અને તે મને મારી નાખશે પણ જયારે તે ઘોડે સવાર મારી નજીક આવ્યા અને મને નરમાશથી સલામ કરી ત્યારે જ મને દીલમાં શાંતી થઇ પછી તે સવારે મને કહ્યું કે 'આ તારા પગ પાસે ત્રણ ખરબુજા (તરબુચ) છે તે શા માટે નથી ખાતો. પહેલા તો મે તે વાત ખોટી માની અને સમજયો કે તે મારી મશ્કરી કરે છે, પણ પછી જયારે મે જોયુ તો મારા પગ પાસે ત્રણ તરબુચ હતા. પછી પેલા સવારે મને કહ્યુ કે આજ રાતે તું આ ખા, અને કાલે બીજુ અરધું ખાજે અને બાકીનાં દોઢ તરબુચ તારી સાથે લઇ જાજે. અને આ રસ્તે થઇને તું જા અને કાલે બપોરનાં બીજુ અડધુ ખાજે અને છેલ્લુ એક તું નહી ખાતો. તે તને કામ આવશે, અને સાંજે તું કાલા તંબુ પહોંચી જાશે. તેના લોકો તને તારા કાફલા સુધી પહોંચાડી આપશે. એટલું કહી પેલા ઘોડેસવાર ગાએબ (અદ્રષ્ય) થઇ ગયા. (તે ઘોડે સવાર ઇ.ઝમાના અ.સ. હતા.)

પછી હું ઉઠીને ચાલવા લાગ્યો અને જેમ પેલા સવારે કીધું હતું તેમ તરબુચ ખાધા. પણ ખરેખર તે તરબુચ એટલા તો ઠંડાઅને મીઠા હતા, કે તેવા તરબુચો મે મારી જીંદગીમાં પણ નહોંતા ચાખ્યા. બીજે દિવસે સાંજે હું કાલા તંબુ પહોંચી ગયો. ત્યાનાં લોકો આવ્યા અને મને તંબુમાં લઇ ગયા. તેઓ સમજયા કે કદાચ હું જાસુસ હોઇશ. તેઓ બધા ફારસીમાં વાત કરતા હતા. જયારે હું અરબીમાં બોલતો હતો. તેઓ મને પુછવા લાગ્યા કે તું અહી કેવી રીતે

આવ્યો, પણ માદરી જબાનોને બોલી જુદી હોવાથી અમારામાંથી કોઇ કંઇ સમજી ન શકયુ. છેવટે તે લોકોનો એક મોટો ઉપરી મારી પાસે આવ્યો અને મને પુછ્યુ કે તું અહી કેવી રીતે આવ્યો. સાચુ બોલ નહિ તો અમે તને મારી નાખશું. પણ મારી વાત તેઓએ સાચી ન માની મે તેઓને કહ્યુ કે હું આ રસ્તેથી આવ્યો છું તેઓએ કીધુ કે જે રસ્તેથી તું અહી આવ્યો છે તે કંઇ રસ્તથો નથી. એ તો જંગલ છે, ને કોઇપણ તે રસ્તેથી જાય છે તેને સિંહો ને વાઘો ફાડી ખાય છે માટે તું ખોટું બોલે છે મશહદ થી અહી સુધીનો રસ્તૉ બીજો રસ્તો છે ને તેમા ત્રણ મંજીલો આવે છે છેવટે તેઓ મને મારવાને તૈયાર થયા પણ અચાનક પેલું તરબુચ મારા કપડામાંથી સરી પડયુ અને તેમણે મારૂં કલીગર જોયુ તો તેઓ ધણાજ ખુશી થયા અને આવા અદ્દભુત તરબુચ તરફ તેમને નવાઇ ઉપજી ને મારી વાત તેઓએ સાચી માની. અને મને કોઇ મહાપુરૂષ સમજવા લાગ્યા પછી તો તેઓ મારો હાથ ચુમવા લાગ્યા અને મારી તાબેદારી કરવા મંડયા મને નવા કપડા પહેરાવી પોતાને ત્યા મને બે દિવસ મહેમાન રાખ્યો અને ત્રીજે દિવસે ત્રણ માણસો મારી સાથે આવ્યા અને મારા કાફલા સુધી મુકી ગયા.

૧૫. સાબુની મહોબ્બત

મોહબ્બતની પરિક્ષા ઇમામનાં ખરા ચાહવાવાળા કોણ છે. તેની ખબર પડે છે ધણાંઓ દાવો કરે છે કે તેઓ ઇમામે ગાએબનાં પર ઇમાન રાખે છે અને તેમની મહોબ્બત તેમના દિલમાં છે, પણ ઘણા લોકોનાં દિલમાં કઇ હોય છે અને બોલે કંઇ છે આ બાબતનાં ઘણાં બનાવો બન્યા છે તેમાનો આ એક છે.

બસરામાં એક મુસલમાન દુકાનદાર રહેતો હતો. તેની પરચુરણ દવા એ બીજી ચીજોની દુકાન હતી. તે ધણોજ ઇમાનદાર હતો અને બારમાં ઇમામ (અ.)થી ઘણી મહોબ્બત હતી. વળી હ.મહદી અ.ની મુલાકાત કરવાની તેની ઘણીજ ઇચ્છા હતી. એક દિવસ તેની દુકાને બે માણસ સીદુર અને કપુર લેવા આવ્યા. ત્યારે દુકાનદારે પુછ્યુ તમો કયા રહો છો ? તેના જવાબમાં પેલા માણસોએ એટલું જ કીધુ કે તેઓ હ. મહદી અ.સ.નાં નોકરો છે. તેથી દુકાનદાર ઘણોજ ખુશ થયો અને કહેવા લાગ્યો કે મને ઇમામની પાસે લઇ જાવ. તેઓએ ઘણી ના પાડી પણ દુકાનદારની હઠના લીધે તેઓ કબુલ થયા અને ચાલવા લાગ્યા. તેઓ એક દરિયાની નજીક આવ્યા અને પેલા બે માણસો પાણીની અંદર ચાલવા મંડયા, પણ પેલો દુકાનદાર અટકી ગયો, પણ પેલાઓએ કીધુ કે ડર નહિ. તેથી તે પણ પાણીમાં ચાલવા લાગ્યો જયારે તેઓ વચમાં પહોચ્યા ત્યારે વરસાદ શરૂ થયો. હવે બનવા કાળ એવુ થયું, કે તેજ દિવસે તુ દુકાનદારે સાબુ બનાવ્યો હતો અને છાપરા પર સુકાવવા મુકયો હતો. તેથી તેણે વિચાર્યુ કે સાબુ પાણીમાં પીગળી જશે જેવો આ ખ્યાલ તેના મનમાં આવ્યો કે તરતજ તે ડુબવા લાગ્યો પેલા માણસોએ કહ્યુ કે તુ આ ખ્યાલ કાઢી નાખ તેથી તેણે ખ્યાલ પડતો મુકયો અને તેઓની મદદથી બચી ગયો. પાછા તેઓ આગળ ચાલવા લાગ્યા તેઓ એક કિનારા પર પહોંચ્યા ત્યા એક મોટુ જંગલ હતુ તેઓતે જંગલમાં ગયા. ત્યા ઘણા તંબુઓ હતા પહેલા બે માણસો માનો એક માણસ એક તંબુની અંદર ગયો કે જેથી તે પેલા દુકાનદારને અંદર લઇ જવાની રજા મળે. પણ ઇમામ અ.સ. મે કહ્યુ કે તે માણસ ને પાછો લઇ જાવ કારણ કે તે સાબુની મહોબ્બત રાખે છે તેનું દીલ બરાબર પાક નથી. પછી પેલા માણસો તેને તેની દુકાન સુધી મુકી ગયા. (ઇ.ગાએબ અ.સ.પે.૧૩૨)

૧૬. મુત્તકી (પરહેઝગાર) વેપારીને ઈમામ અ.સ.ની મુલાકાત

એક તાલીબે ઇલ્મ (વિદ્યાર્થીએ) ઇ.ઝમાના અ.સ.ની મુલાકાત નાં માટે ૪૦ શબે ઇ.હુસૈન અ.સ.નાં રોઝા મુબારકમાં આખી રાત ઇબાદતમાં પસાર કરવાનું નકકી કર્યુ તેણે આ અમલ શરૂ કર્યો દર શબે જુમ્આ તે ઇ.હુસૈન અ.સ.નાં હરમમાં આખી રાત ઇબાદતમાં પસાર કરે, એટલે સુધી કે ૪૦ મી શબે જુમ્આ પણ પસાર થઇ ગઇ. તે ૪૦ મી શબે જુમ્આ આખી રાત રોઝામાં પસાર કરી જુમ્આનાં દિવસે સવારે હરમમાંથી નિરાશ અને માયુસ ચહેરે બહાર નિકળ્યો ત્યાં બજારમાં તેણે એક વેપારીની દુકાને એક નવયુવાન, ખુબસુરત, નુરાની શખ્સને જોયા. તેમનાં વ્યકિતત્વથી તે સ્ટુડન્ટ આકર્ષાયો, અને તેમની પાસે ગયો અને સલામ કરી તે બુઝુર્ગવારે સલામનો જવાબ આપ્યો અને ખબર અંતર પુછ્યા અને પુછ્યુ કે તુ શા માટે આટલો ઉદાસ અને માયુસ છે? શું મુશ્કેલી છે? તે તાલીબે ઇલ્મે ઇમામ અ.સ.ની મુલાકાત માટે કરેલા આમાલના બારામાં વાત કરી. તે નુરાની શખ્સીયતે કહ્યુ '' તે મારી મુલાકાત માટે ૪૦ શબ હરમમાં શા માટે પસાર કરી ? તું આ વેપારીને પૂછ, હું તેને દર જુમ્આનાં સવારે મળવા આવું છું આટલું કહી તે શખ્સીયત ત્યાંથી ગાએબ થઇ ગઇ તે તાલિબે ઇલ્મે નવાઇ સાથે વેપારી તરફ જોયુ તે વેપારીએ કહ્યુ,

તેઓએ સાચુ કહ્યુ છે તેઓ દર શુક્રવારે સવારે મને મળવા આવે છે તે તાલિબે ઇલ્મે પુછ્યુ તમે શુ નેકી કરો છો કે તમને આ દરજ્જો મળ્યો કે ઇમામ અ.સ. તમને મુલાકાત આપે છે. તે વેપારીએ જવાબ આપ્યો. હું ફક્ત મારા વાજીબાતને અદા કરૂ છું, અને તમામ હરામ કાર્યો થી દુર રહુ છુ. અને હું હલાલ રીઝક કમાવવાની કાળજી રાખુ છું. આ જવાબ તમામ ઇમાન લાવનારા મોઅમીનનાં માટે છે, જેઓ પોતાના વાજીબાતની અદાયગી કરે છે. તમામ પ્રકારનાં ગુનાહોથી દૂર રહે છે. તેઓને ઇ.ઝમાના અ.સ. ખુદ મુલાકાત આપે છે.

આપણે ગુનાહોમાં ડુબેલા છીએ અને ફરીયાદ કરીએ છીએ કે ઇમામ અ.સ. થી મુલાકાત થતી નથી. (ધ ટ્વેલ્થ ઇમામ પે.૪૫)

૧૭. કરબલાની ઝિયારતની હાજત પુરી થઈ.

આકા મીરઝા ઇબ્રાહીમ શીરાઝી બયાન કરે છે કે હું સીરાઝમાં હતો તે સમયમાં મારી અમુક ઘણી જરૂરી હાજતો હતી, તેથી સદા ચીતામાં હતો તે હાજતોમાં કરબલાની ઝિયારત માટે મારી મુખ્ય હાજત હતી. તેથી ઇમામે ઝમાના અ.ની મદદ ચાહવા માટે એક અરીઝો લખી, તેમાં મારી હાજતો દર્શાવી પાક માટીમાં લપેટી, મગરીબના વખતે શહેરથી બહાર ગયો અને એક ઉંડા કુવામાં જેમાં ઘણું પાણી હતુ અરીઝો તેમાં નાખી શહેરમાં પાછો ફર્યો. ખુદા સિવાય કોઇને તેની ખબર ન હતી.

બીજે દિવસે હું મારા ઉસ્તાદ પાસે દર્સ લેવા ગયો જયાં બીજા ઘણાં તલબા હતા. મારા ઉસ્તાદે મારૂં નામ લઇને ફરમાવ્યું મીરઝા ઇબ્રાહીમ તમારો અરીઝો ઇમામની ખીદમતમાં પહોંચાડવામાં આવ્યો છે. મને ઘણી ખુશી ઉપજી છતા તે વાતની મારા ઉસ્તાદને કેમ ખબર પડી, તે વિષે પુછતા તેમણે ફરમાવ્યુ ગઇ રાતનાં મેં સ્વપ્નમાં જોયુ હ. સલમાન ફારસી (અ.ર.) ને જોયા તેમની પાસે ઘણા માણસો હતા. અને તેમની સામે ઢગલાબંધ કાગળો હતા, જે જોઇ રહ્યા હતા. મને જોઇને ફરમાવ્યુ કે મીરઝા ઇબ્રાહીમને અને બીજા કેટલાક માણસોના નામો બયાન કરીને ફરમાવ્યુ, તેઓને કહો કે તમારા અરીઝા ઇમામ અ.સ.ની ખિદમતમાં પહોંચાડવામાં આવ્યા છે. પછી મે જોયુ કે જેને કાગળો હ. સુલેમાન (અ.ર.) નાં હાથમાં હતા. તેના ઉપર ઇમામની મહોર (સીલ, સહી) હતી. જેથી હું સમજયોકે જે લોકોની અરજી કબુલ કરવા લાયક હોય તેના ઉપર ઇમામ અ. પોતે મોહર (સહિ) કરે છે. અને જેઓનાં અરીઝા કબુલ કરવા લાયક ન હોય તેના ઉપર મહોર મારતાં નથી.

તે પછી ત્યાં હાજર રહેલા તુલબાએ સય્યદ ઉસ્તાદનાં સ્વપ્નની હકીકત વિષે પુછ્યું મે તેઓને ગઇ કાલનાં મારા અરીઝાની હકીકત કહી, તેથી તેઓને તે સ્વપ્નની સચ્ચાઇની ખાત્રી થઇ. તે પછી ટુંક સમયમાં મારી તમામ હાજતો પૂરી થઇ, અને કરબલાની ઝિયારત મને નસીબ થઇ. (ઇ.ઝમાનાં મહદી અ.સ.,પે.૨૫૭)

૧૮. શું તમારા ઈમામ તમારી હાજતથી વાકેફ નથી ?

સય્યદ મોહમ્મદ સય્યદ અબ્બાસ (કરબલાનાં મહાન મુજતહેદ આગા સય્યદ ઇસમાઇલ સદરનાં સમયમાં) જે જબલે આમીલનાં રહેવાસી હતા, તે બયાન કરે છે કે હું નજફમાં રહેતો હતો અને હ. અમીરૂલ મુઅમેનીન અ.નાં હરમે મુતહહરનાં સહનની ચારે તરફનાં ઓરડાઓમાંથી ઉપરનાં ભાગનાં એક ઓરડામાં રહેતો હતો. મારી હાલત ઘણી તંગી હતી. ઘણે ભાગે મુઠીભર ખજુર અને પાણી થકી જીંદગી પસાર કરતો હતો, રોજી માટે ઘણી દુઆ કરતો હતો, છતાં કોઇ પાસે માંગતો ન હતો. છેવટે ઇમામે ઝમાના અ.ને અરીઝા લખવાનું શરૂ કર્યુ દરરોજ સવારનાં પહોરમાં નજફનો દરવાજો ખુલવા ટાણે બાહેર જઇ અરીઝો નદીમાં નાખતો હતો. એવી રીતે ૩૯ દિવસો પસાર થયા. તે દિવસે અરીઝો દરીયામાં નાખી પાછા ફરતા, મને જણાયુ કે કોઇ માણસ પાછળ આવે છેતેની તરફ નજર કરી જોયુતે એક અરબ જબલ અમીલના રહેવાસી જેવા હતા. તેમણે સલામ કરી મારી સાથે ચાલ્યા. સલામનો જવાબ આપી હું ચુપ ચાપ આગળ વધ્યો. તેમણે કહ્યુ સય્યદ મુહમ્મદ તમે ૩૯ દિવસ થી દરરોજ સવારનાં પહોરમાં દરવાજો ખુલવા સમયે બહાર નિકળી દરિયામાં અરીઝા નાખતા રહ્યા. શું હાજત છે ? શું તમે એમ ધારો છો કે તમારા ઇમામ તમારી હાજતથી વાકેફ નથી ? હું વિચારમાં પડયો કે કોઇને ખબર નથી છતાં આએ અજાણ માણસને ખબર

પડી, કોણ હશે ? તુરંત મને ખ્યાલ આવ્યો કે મારા ઇમામ હશે. મે કિતાબોમાં જોયુ હતુ કે ઇમામ ઝમાના અ.ની પવિત્ર હથેળી બહુજ સુવાળી નરમ હોય છે.તેથી ખાત્રી કરવા માટે મુસાફેહો કરવા મારા હાથો લંબાવ્યા. તેમણે મારા હાથો પોતાનાં હાથમાં ભેળવી મુસાફેહો કર્યો. તેમની હથેળી બેહદ નરમ અને સુવાળી મને જણાઇ. તેથી ખાત્રી ઉપજતાં હું ઝટ હાથોનો બોસો લેવાને જુકયો. એટલી વારમાં મારા ઇમામ અદ્રશ્ય થયા, અને હું એકલો રહી ગયો. મારા અરીઝા પહોંચ્યા અને ઇમામ અ.ની ઝિયારત નસીબ થઇ, તેથી મને બેહદ ખુશી થઇ. તે પછી ટુંક સમયમાં મારી હાલત સુધરી ગઇ. (ઇ.ઝમાના ઇ.મહદી અ.સ.,પે.૨૫૯)

૧૯. એહલે સુન્નત બિરાદરની કિતાબમાં ઈ.મહદી અ.ની મુલાકાતનાં પ્રસંગો.

કિતાબ યનાબીઉલ મવદદહ જે તુર્કી ઇસતંબુલનાં શેખુલ ઇસ્લામ શેખ સુલેમાન કુન્દુઝીની લખેલી છે. તેમા ઉમદા ખુલાસો લખવામાં આવેલ છે. મજકુર કીતાબના ભાગ ૮૩ માં ફકત ઇમામે ઝમાનાં હ.મહદી અ.ની મુલાકાત કરનારા લોકોનું વર્ણત કહ્યુ છે તેનો ટુંક સાર લખીએ છીએ.

(૧) અલી અબ્દલા બીન સાલેહ કહે છે કે મકકામાં હજરે અસવદ આગળ ઇમામ હ.મહદી અ.ને જોયા, તે વખતે લોકો એક બીજા ઉપર ટુટી પડતા હતા અને આગળ વધતા હતા, ત્યારે ફરમાવ્યુ આવી વર્તુણુક માટે ખુદાનો હુકમ નથી.
(૨) મહમદ ઇબ્ને શાઝાન કાબુલી હઝરત મહદી અ.ની ઝીયારત કરી હઝરતે તેને તેનાં અસલ નામથી જે માત્ર તેનાં કુટુંબીઓ વાકેફ હતા તે નામથી તેને પુકાર્યા અને તેણે જે સવાલ પુછયા તેનો જવાબ આપયા.
(૩) મહમદ બીન ઉસ્માન ઉમરીએ ખાનએ કાબામાં હઝરત મહદી અ.ને જોયા, હાથ ઉચા કરી દુઆ કરતા હતા, હે ખુદા! મારા બારામાં જે તારો વાયદો છે તે પુરો કરી આપ.
(૪) ઝરીફ અબુનસર કહે કે એક વખત ઇમામે ઝમાનાની ઝીયારત નસીબ થઇ હઝરતે ફરમાવ્યું હું ખતમે અવસીયા (પયગમ્બર અ.સ.ના છેલ્લી વસી) છું અને મારા થકી જમીનનાં લોકો (ઇન્સાનો) ઉપરથી બલા દુર થશે.

રશીદ હમદાની કહે છે કે એક વેળા હજ કરી પાછા ફરતા રસ્તો ભુલી ગયો તેથી હું એકલો જંગલમાં રહ્યો. થોડુક ચાલ્યો તો એક લીલાછમ મેદાનમાં પહોંચ્યો ત્યાની જમીન ઘણી ખુશબુદાર હતી. મેં ત્યા એક સુશોભીત ખયમો જોયો તેની બહાર બે નોકરો ઉભા હતા. મને જોઇ તેઓમાનો એક ખયમાની અંદર ગયો. થોડી વારમાં બહાર આવ્યો અને મને ખયમામાં જવાનું કહ્યું હું અંદર દાખલ થયો મે જોયુ કે એક નુરાની ચેહરાના રોબદાર જવાન ખુરશી પર બેઠા છે, અને તેમના માથા તરફ એક લાંબી તલવાર અદ્ધર લટકતી હતી. મે સલામ કરી તેમણે જવાબ આપી ફરમાવ્યુ હું એજ કાએમ અ.સ. છું જે આખર ઝમાનામાં આએ તલવાર સાથે જાહેર થઇશ, અને જમીન ઉપર જુકી પડયા ફરમાવ્યુ ખુદા સિવય કોઇ મખલુકનો સિજદો નહી થઇ શકે, માથુઉંચુ કરો. તમારૂ નામ રાશીદ અને હમદાનનાં રહેવાસી છો. તમે શું ચાહો છો ? વતને પહોંચવું છે? મેં અરજ કરી હાં મારા મવલા હું મારા વતને પહોંચવા માટે આતુર છુ હઝરતે એક થેલી મને આપી અને પોતાના નોકરને ફરમાવ્યુ આ માણસને વતને પહોંચાડો અને બન્ને બહાર નિકળી થોડુ ચાલ્યા થોડીવારમાં મને કહ્યુ જુઓ આ તમારો મુલક અસદ આબાદ દેખાય છે હવે તમે ચાલ્યા જાવ રશીદ કહે છે એટલી વારમાં મે જોયુ તો મારો સાથી અદ્રશ્ય થયો. અને હું મારા ઘરે પહોંચ્યો. હઝરતે આપેલી થેલીમાં પચાસ સોનાનાં સીકકા હતા. જયા સુધી તે સિકકા હતા અમે સદા ખુશહાલ રહ્યા. ઉપલી સઘળી હકીકતો ફકત એકજ કિતાબ યનાબીઉલ મવદદહમાં લેખકે લખી છે તે સિવાય ઘણી બીજી હકીકતો છે જે લંબાણની બીકથી લખી શકયા નથી એ સિવાય એહલે સુન્નત જમાઅતની બીજી ઘણી કિતાબોમાં ઇમામની ખીદમતમાં પહોંચી ઝીયારત કરનારનાં નામો અને હકીકત લખવામાં આવી છે. જયારે શીઆ મઝહબની કિતાબોમાં એવા અસંખ્ય બનાવોનું વર્ણન કરવામાં આવ્યુ છે. (ઇ.ઝમાના ઇ.મહદી અ.,પે.૨૬૬ થી ૨૬૯)

૨૦. ઈમામે ઝમાના હ. મહદી અ.સ.નું હજરે અસવદને તેની જગ્યાએ રાખવું.

અબુલ કાસીમ જઅફર ઇબ્ને મોહમ્મદ કવલીયહ (શીયાના મહાન આલીમ) પોતાની કિતાબમાં લખ્યુ છે કે સન ૩૦૭ હિજરીમાં જયારે કરામતાની ફોજે ખાનએ કાબા ઉપર હુમલો લાવી, હજરે અસવદ લઇ ગયા હતા. તે પછી પાછા લાવ્યા. તે વખતે હજ માટે હું રવાના થયો અને બગદાદ પહોંચ્યો, મારો ઇરાદો હતો કે હજરે અસ્વદ જે તેનાં ઠેકાણે રાખશે તે ચોકકસ ઇમામે ઝમાના છે. તેથી તેમની ઝિયારત કરવાનાં ઇરાદાથી હજ માટે જવાનું નકકી કર્યુ હતું, પરંતુ બગદાદમાં હું સખત બીમાર પડયો. તેથી એક માણસ ઇબ્ને હાશમને હજ માટે જવાનો ખર્ચ અને કાગળ આપી રવાના કર્યો. મે સખત ભલામણ કરી ગમે તે ભોગે ખર્ચ કરી હજરે અસ્વદ તેના ઠેકાણે રાખનારનું જોવુ અને મારો કાગળ તેમને પહોચાડવું

ઇબ્ની હાશમ કહે છે કે હું મકકા શરીફ પહોંચ્યો. ખાદીમોને સારી રકમ આપી, જેથી મને હજરે અસ્વદની જગ્યા આગળ ઉભા રહેવાની સગવડ કરી આપી. હરમમાં મોટી મેદની હતી. મે જોયુ ધણા સરદારો આલીમો આવ્યા હજરે અસવદ તેની જગ્યાએ રાખતા હતા. પણ તે ગોઠવી ન શકયા. એટલી વારમાં મેદની ચીરતા એક નુરાની પ્રકાશીત ચેહરાના રોબદાર જવાન આવ્યા. અને પોતાના પવિત્ર હાથે તે પથ્થર તેની જગ્યાએ રાખ્યો. જે પથ્થર બરાબર સ્થિર ગોઠવાઇ જતા મેદનીના સધળા લોકોએ ખુશહાલીનાં અને તકબીરનાં આવાજને શોર મચાવ્યો તે જવાન પથ્થર ગોઠવી મેદની ચીરતા પાછા ફર્યા. હું તેમની પાછળ ચાલ્યો દીવાનાં માફક લોકોને ધકા મારતો હટાવતો તેમની પાછળ દોડ મુકી રવાના થયો. તે જુવાન આસ્તે ચાલતા હતા. છતા હું તેમની પાસે પહોંચ્યો નહી. તેથી દોડતો તેમની પાછળ ચાલ્યો શહેરથી બહાર જંગલ તરફ પહોંચ્યો જયાં એકાંત હતી. તે બુઝુર્ગવાર થોભ્યા. મને કહ્યું. કાગળ આપો તમે કાગળ લખનારને કહો કે આએ બીમારીથી શફા પામશે અને બીજા ત્રીશ વર્ષ જીંદગી વિતાવશે. આ સાંભળી મને ખુશહાલીનું રડવુંઆવ્યુ. એટલી વારમાં બુર્ઝુગવાર મારી નજરથી ગાએબ થયા.

ઇબ્ને હશામ પાછા ફરી, જનાબ ઇબ્ને કવલિયહને ઇમામનો જવાબ કહી સંભળાવ્યો અને ઇમામનાં ફરમાવ્યા મુજબ ત્રીસ વર્ષ સુધી તે આલીમ જીવતા રહ્યા. (ઇ.ઝમાન ઇ.મહદી અ.,પે.૨૭૦)

૨૧. મસ્જીદે કુફામાં નજફનાં વિધાર્થીઓને હ.મહદી અ. ની ઝિયારતની પ્રાપ્તિ

નજફમાં આલીમ શેખ અબ્દુલ હાદી બયાન કરે છે કે, નજફમાં એક મોઅમીન હાજી અલી કાવ હમેશા બુધવારનીરાતનાં મસ્જીદે સહલાની ઝીયારત માટે જતા હતા. એક વખત મે પુછ્યુ કે તમને કોઇ વખતે ઇમામે ઝમાન અ.ની મુલાકાત નસીબ થઇ તેમણે કહ્યુ કેટલાક વર્ષો અગાવ મારી જવાનીમાં જયારે હું તાલીબે ઇલ્મ હતો, તે સમયમાં કેટલાક મુઅમીન તુલબા સાથે, અમે દર બુધવારે રાત્રીનાં મસ્જીદે સહલામાં અને તે પછી મસ્જીદે કુફામાં રાત પસાર કરતા હતા અમે બધા અગીયાર (૧૧) માણસો હતા. અને દર બુધવાર રાતનાં અમારામાંથી એક ખાધાખોરાકી અને ચા, તંબાકુનો સામાન લાવતો હતો. એક વખત અમારી એક સાથી જે દુકાનદાર હતો તેનો વારો હતો તેણે સધળી જરૂરીયાત ખાધા ખોરાકીનું સામાન તૈયાર કરી પોતાની દુકાને રાખ્યો હતો. જે સાંજના મસ્જીદ તરફ રવાના થતી વેળા સાથે લાવતા ભુલી ગયો અમે બધા મસ્જીદે સહલા થઇ મગરીબ પછી મસ્જીદે કુફા આવ્યા. ઝિયારત અને આઅમાલથી પરવારી મસ્જીદનાં એક ઓરડામાં રહેવા ગયા. અને ખોરાકી હાજર કરવા કહ્યુ, બધા ચુપ રહ્યા જેનો વારો હતો તે પણ શરમથી માથુ જુકાવી ચુપ રહ્યો. તેને પુછવામાં આવતા જણાવ્યુ કે બધી વસ્તુઓ તૈયાર કરી દુકાનમાં લાવીને રાખ્યુ, જે સાથે સધળા ચુપ રહ્યા અને આખીરાત ઠંડીમાં કડકડતાં, ભુખ્યા રહેવાની તૈયારી કરી શાંત બેઠા એટલી વારમાં કોઇએ અમારા ઓરડાનાં દરવાજાની સાંકળ ખખડાવાનો આવાજ થયો. આમારામાંથી એક માણસે જેનો વધુ ભુખ લાગવાથી કરડો થયો હતો તેણે કહ્યુ આવી કકડતી ઠંડીમાં મધરાતનાં સમયે કોણ આવ્યો હશે ? તેથી પોતે દરવાજો ખોલવા ગયો. દરવાજો ખોલતા એક પ્રકાશીત ચહેરાના રોબદાર બુઝુર્ગવાર ને જોયા. તેમણે સલામ કરી સલામનો આવાજ સાંભળી તેને ઘણી શાંતી વળી. સલામનો જવાબ આપીને શું હુકમ છે તેમણે કહ્યુ આજે રાતનાં માટે તમને મહેમાન જોવે છે ? તેણે કહ્યુ ખુશીથી પધારો. તે બુર્ઝુવાર અંદર આવી અમારી વચ્ચે બેઠા તેમની હાજરીથી અમારા દિલમાં ધણી ખુશી ઉપજી. તેમણે મિઠાશ અને નરમાશથી અમારી સાથે ગુફતગુ કરી અને હદીસો બયાન કરતા હતા. ફરમાવતા હતા મારા દાદા હ.રસુલે ખુદા સ.મે ફરમાવ્યુ વી. થોડીવાર પછી તેમણે કહ્યુ કે તમોએ ચા પીધી નથી, માટે મારી સાથેની આ થેલીમાથી ચાના માટે દરેક જરૂરી વસ્તુ કાઢી ચા બનાવી પીઓ, અમો સધળા ખુશ થયા કે આવી ઠંડીમાં ખોરાકી નહી મળીશકે તો ગરમ ચા પીવાથી રાહત

મલશે. એક માણસ ઉઠી થેલીમાંથી ચા ખાંડ અને ચા પકાવવા માટે કોલસા કાઢી ચા તૈયાર કરી. તે દરમ્યાન અમારા મહેમાન ધણી ઉમદા હદીસો સંભાળાવતા રહ્યા ચા થી પરવારી તેનો સામાન થેલીમાં મુકી, ફરી ગુફતગુમાં રહ્યા થોડીવાર પછી ફરમાવ્યુ તમોને ભુખ લાગી હશે, અને આજ રાતનાં તમો હજી સુધી જમ્યા નહી હશો માટે ઉઠો અને થેલીમાંથી ખોરાકી કાઢી જમી લ્યો. અમે સધળા બેહદ ખુશ થઇ ખુદાનો શુક્ર કરવા લાગ્યા. એક માણસ થેલી આગળ આવી તેમાથી ખોરાકીથી ભરપુર એકે ઠામ કાઢયુ. જેનાં ઉપર ઢાંકણું હતુ. ખોલતા તેમા ઉમદા પકાવેલા ચાવલ અને તેના ઉપર ગોશ્ત રાખેલુ જોયુ, જેમાંથી ધુમાડો નીકળતો હતો જાણે કે હમણાજ પકાવેલ હોય, અમો બધા પેટ ભરીને જમ્યા. તેમાંથી વધ્યુ હતું. તેથી તે બુઝુર્ગવારે ફરમાવ્યુ મસ્જીદનાં ખાદીમને આપી આવો.

મોડી રાત પસાર થવાથી તે બુઝુર્ગવારે ફરમાવ્યુ, તમે બધા આરામ કરી સુઇ જાઓ, અમે સુઇ ગયા. સવારના પહોરમાં નમાઝ માટે ઉઠયા. નમાઝ પડી નજફ તરફ પાછા ફરવાનાં વિચારમાં હતા એટલી વારમાં અમોને અમારા રાતનાં મેઝબાન યાદ આવ્યા મસ્જીદમાં અને દરેક ઠેકાણે તેમની શોધ કરી, પણ જોવામાં આવ્યા નહિ. મસ્જીદનાં ખાદીમને તેમના વિશે પુછયુ તેણે કહ્યુ ગઇ રાતનાં કોઇને મે જોયા નથી. તેમજ મસ્જીદનો દરવાજો બંધ છે જેથી કોઇ બહાર ગયો નથી. અમે સધળા અચરજ પામ્યા. અમારી શુધ્ધિ ઠેકાણે આવી અને એકજ નાની થેલીમાં પ્રથમ ચાનો સામાન નિકળ્યો. જે વખતે ખોરાકીની નિશાની ન હતી, પછી બીજી વેળા ખોરાકીથી ભરપુર વાસણ તે ઉપર ઢાકણ સાથે એજ થેલીમાં નીકળી. જે વખતે તેમા ચાનો સામાન ન હતો, વળી એવી કડકડતી ઠંડીમાં તે બુઝુર્ગવારનાં પધાર્યા પછી મુદત પસાર થયા છતા તે ખોરાકી તરતજમાં જ ચુલામાંથી કાઢી લીધેલ હોય તેવી રીતે ગરમાં ગરમ હતી. વળી તે એક થેલીમાંની થોડીખોરાકી થકી અમે સધળા અગીયાર માણસો પેટ ભરીને જમ્યા. છતાં તેમાં વધારો રહયો એ સધળી બાબતો અચરજ પમાડનાર બલ્કે મોઅજીઝા હતા. તદ્‌ઉપરાંત તે બુઝુર્ગવાર વારંવાર હદીસ બયાન કરતી વેળા ફરમાવતા હતા કે મારા દાદા એ ફરમાવ્યુ છે અને હવે આપણી નજરથી અદ્રષ્ય થાય. જેથી અમો સધળોને ખાત્રી થઇ ગઇ રાતનાં અમારા ઇમામે ઝમાન હ. હુજ્જત અ. અમારી સાથે હતા અને તે વખતે અમે ગફલતનાં કારણે તેમને ઓળખી નહિ શકયા.

૨૨. હિલ્લામાં મકામે ઈમામે ઝમાન અ.સ. ની હિકાયત

આકા હુજ્જતુલ ઇસ્લામ સૈયદ અલી અકબર ખુઇ મશહદનાં આલીમ બયાન કરે છે કે જયારે હું ઇરાકની ઝીયારત માટે ગયો. નજફ થઇ હિલ્લા પહોંચ્યો ત્યાં મને એક મકાન ઉપર કુબ્બો જોવામાં આવ્યો તેનાં દરવાજા ઉપર ''મકામે સાહેબુઝ્ઝમાન'' લખેલું હતું અને તેની ઝીયારત માટે ઘણા માણસો જતાં હતા. મેં ત્યાનાં લોકોને તે મકાનની હકીકત પુછી તેઓએ કહ્યુ કે આ મકાન એક આલીમ આકા શેખ અલી હિલ્લીવીનું હતું. જે ઘણા પરહેઝગાર હતાં અને હંમેશા ઇમામે ઝમાના અ.ને યાદ કરતા હતા. અને કહેતા હતા શા માટે ઝાહેર થતા નથી. દુન્યામાં ઘણા મોઅમીનો છે તેમજ હિલ્લામાં એક હજારથી વધુ ઓલમાં પરહેઝગારો છે હદીસમાં ૩૧૩ ની સંખ્યા છે. એવી રીતે હર વખતે બોલતા હતા. એક વેળા હીલ્લાથી બહાર બગીચા તરફ એજ ખ્યાલમાં એકલા બબડતાં જતા હતા. એટલી વારમાં તેમણે જોયુ કે એક અરબ તેમની નજદીક આવી, સલામ કરીને ફરમાવ્યું, જનાબે શેખ તમે ગુસ્સામાં એકલા એકલા શું બોલતા હતા. મે કહ્યુ હું એજ વિચારમાં છુ કે હવે દુનિયામાં ગુનાહ ઝુલ્મ બેદીની ઘણી વધી ગઇ, છતાં ઇમામ શા માટે ઝાહેર થતાં નથી. ઇમામ ને ખાસ ૩૧૩ ખરા અસહાબોની જરૂર છે. ફકતહિલ્લામાં એવા એક હજારથી વધુ આલીમો પરહેઝગારો છે. તેમણે ફરમાવ્યુ અય શૈખ હું તમારો ઇમામ છું તમે ધારો છો તે મુજબ નથી. હિલ્લામાં ફકત તમે અને એક કસાઇનો ધંધો કરનાર મારા ખરા અસહાબ માટે લાયક છે. બીજો કોઇ નથી તમોને હું તેની ખાત્રી કરાવી આપીશ. તમે હિલ્લાનાં મુખ્ય પરહેઝગાર ઓલમામાંથી ચાલીસ ની ચુંટણી કરો, અને તેઓને કહો કે જુમેરાતનાં ઇમામ મારા ઘરમાં પધારશે તમો સધળા નમાઝે ઇશા પછી હાજર થાઓ, અને તમે બે બકરાં લાવી ઘરનાં કોઠા ઉપર છુપાવીને રાખો અને તે કસાઇને કહો કે પોતાની સાથે બકરા ઝબહ કરવાની છરી લાવે. તે માણસોને તમારા ઘરનાં સહનામાં બેસાડશો. હું તે વખતે આવીશ. શેખ અલી કહે છે હું સાંભળી બેહદ ખુશ થયો નજર ઉપાડી જોયુ તો કોઇ જોવામાં નહિ આવ્યા.

પ્રથમ હું કસાઇને મળ્યો, તેને વાત કરી અને બે બકરાં ઘરનાં કોઠા ઉપર લાવી રાખ્યા હિલ્લાનાં નેક પરહેઝગાર ચાલીસ ઓલમાંની ચુંટણી કરી, તેઓને ખબર કરી મારા ઘરે જુમેરાતનાં હાજર થવાનું કહ્યુ તેઓ સધળા બેહદ ખુશ. થયા જુમેરાતનાં ઇશા પછી મારા ઘરનાં સહનમાં એકઠા થયા. તસ્બીહ સલવાતનાં ઝીક્રમાં

રહ્યા થોડીવારમાં અજબ પ્રકારની ખુશ્બુ ફેલાઇ ગઇ અને એક પ્રકાશીત નુર દરવાજામાંથી ઘરમાં દાખલ થયુ. ધીરે ધીરે વધી સહનમાં હાજર થયેલા વચ્ચે પસાર થઇ કોઠા ઉપર જવાની સીડી ઉપરથી તે નુર ઉપર ગયુ સઘળાઓની તકબીર, સલવાતના બુલંદ અવાજથી મારૂ મકાન ગાજી ઉઠયુ, છતા અમોએ ફકત નુર જોયુ હતુ. કોઇ માણસનો આકાર જોવામાં નહિ આવ્યો. થોડીવાર પછી ઉપર થી આવાજ આવ્યો શેખ અલી કસાઇ ને ઉપર મોકલો કસાઇ ઉપર ગયો ઇમામ અ.મે તેને એક બકરૂં કાપવાનું કહ્યુ. ઇમામનાં મોઅઝીઝાથી બકરાએ અવાજ ન કર્યો. તે કપાએલા બકરાનું લોહી કોઠાનાં નેવા માંથી સહનમાં પસાર થયુ. હાજર રહેલા સઘળા લોહી જોઇને ડરી ગયા. તેઓને ખાત્રી થઇ કે ઇમામ અ.સ.મે કસાઇ ને ઝબહ કરી નાખ્યો. તે પછી અવાજ આવ્યો, શેખ અલી હવે તમે ઉપર આવો. શેખ અલી ઉપર ગયા ઇમામ અ.મે કસાઇ ને બીજો બકરો ઝબહ કરવાનું કહ્યુ . તેનું લોહી સહનમાં વેહતું હતુ કે બધા ધ્રુજવા લાગ્યા. તેઓને ખાત્રી થઇ કે આપણા શેખ અલી ઝબહ થઇ ગયા. હવે અમારો વારો આવશે અમે બધા કપાઇ મરીશું તેથી તેઓ પોતાની જાન બચાવવા માટે બધા નાસી ગયા. એકેય બાકી નહી રહયો.

ઇમામ અ. મે શેખ અલી ને ફરમાવ્યુ હવે નીચે જાઓ અને ઓલમાને ઉપર મારી પાસે હાજર કરો, પણ જાણુ છુ કે કોઇ નહિ હશે. બધા બીકના કારણે ભાગી ગયા. શેખ અલી નીચે આવ્યા તો કોઇ બાકી ન હતું સહન ખાલી હતું. પાછા ઉપર ગયા ઇમામ અ.મે ફરમાવ્યુ કે હવે તમોને ખાત્રી થઇ કે તેઓ પોતાનાં ઇમામ પ્રત્યે કેટલું યકીન રાખતા હતા. પોતાની જાન બચાવવા માટે નાસી ગયા. મારી મુલાકાત માટે નહી થોભી શકયા, હવે પછી તમે મારા બારામાં બોલવાનું મૂકી આપો.

આ તમારા હિલ્લા ગામમાં તમારા કહેવા મુજબ એક હજાર મારા ખરા મુખલીસીન હતા. તેમાંથી (તમોએ ચાલીસ ચુંટીને લાવ્યા) તમારા બે સિવાય બધા ભાગી ગયા, એવીજ રીતે બીજા મુલકો માટે તમે સમજી લ્યો એટલું ફરમાવી અમારી નજરોથી ગાયબ થયા. (ઇ.ઝમાના ઇ.મહદી અ.,પે.૨૮૪ થી ૨૮૮)

૨૩. ગયબતનાં સમયમાં આપણી જવાબદારીઓ

ગયબતે ઇ.ઝમાના અ.સ.નાં આ દૌરમાં આપણી (શીયાઓની) ખાસ જવાબદારીઓ છે.

(૧) ઇમામે ઝમાના અ.સ.ની ખાસીયતો, ખુબીઓ જાણવી, ઝુહુરની ''ચોકકસ'' નિશાનીઓ જાણવી. (૨) ઇમામે ઝમાના અ.સ.ને શ્રેષ્ઠ લકબથી બોલાવવા. (૩) હ.મહદી અ.સ. ને ચાહવા, તેમની સાથે મહોબ્બત કરવી. (૪) લોકોના દિલમાં ઇમામે ઝમાનાની મહોબ્બત ઉભી કરવી. (૫) ઝુહુર માટે ઇન્તેઝાર કરવો. (૬) ઇ.મહદી અ.ની મુલાકાતની ઊંડી ઇચ્છા રાખવી. (૭) ઇ.મહદી અ.સ.નાં ફઝાએલ અને મનાકેબનું વર્ણન કરવું એવી મજલીસમાં શરીક થવુ. (૮) ઇમામ અ.સ.ની જુદાઇમાં મોઅમીને ગમીગીન રહેવું. (૯) ઇમામ અ.સ.ના ફઝાએલ બયાન થતા હોય એવી મજલીસનું આયોજન કરવું. (૧૦) ઇમામ અ.ની પ્રશંસામાં અશઆર રચવા અને પડવા. (૧૧) ઇમામ અ.નું નામ અથવા લકબ બોલાય ત્યારે માન પૂર્વક ઉભા થવુ. (૧૨) ઇમામ અ.સ.ની જુદાઇ મા રડવું બીજાને રડાવવા, અને રડવા જેવો ચહેરો બનાવવો. (૧૩) અલ્લાહ ઇમામ અ.ની સાચી માઅરેફત આપે તેવી દુઆ કરીએ. (૧૪) ઇમામે ઝમાના અ.સ. માટે દુઆ કરીએ (૧૫) ઇમાનની સલામતી માટે દુઆએ ગરીક પડીએ. (૧૬) ઇમામે ઝમાના (અ.સ.) વતી સદકો આપીએ. (૧૭) ઇમામ મહદી અ.સ. ની સલામતી માટે સદકો આપીએ. (૧૮) ઇમામ અ.સ. વતી હજ કરવી. અથવા તેમની નીયાબતમાં કોઇને હજ કરવા મોકલવા. (૧૯) ઇમામ અ.સ.વતી અઇમ્મા અ.સ.ની ઝીયારત કરવા જવું. નિયાબતમાં બીજાને મોકલવા. (૨૦) ઇમામ અ.સ.ની ખિદમત કરવા માટે કોશીષ કરવી, ઇમામ અ.સ.ને મદદ કરવી. (૨૧) દુઆએ અહદ થકી બયઅતને તાજી કરવી. (૨૨) મોઅમીનને ખુશ કરવા. (૨૩) ઇ.ઝમાના અ.સ.નાં શુભેચ્છક હોવું. (૨૪) ઇમામ અ.સ.ની ઝિયારત પડવી. (૨૫) નેક મોઅમીનોને મળવું, તેની સાથે સલામ દુઆ કરવી. (૨૬) ઇમામ અ.સ.ઉપર સલવાત અને સલામો પડવી. (૨૭) ઇમામ અ.સ.ને નમાઝનાં સવાબનો તોહફો આપવો. (૨૮) ઇ.ઝમાના અ. માટે ખાસ નમાજનો તોહફો આપવો. (૨૯) કુર્આનની તીલાવત કરી, ઇમામ અ.સ. ને હદીયો કરવો (૩૦) ઇમામે ઝમાના થકી તવસ્સુલ અને શફાઅતની આજીજી કરવી. (૩૧) ઇમામ અ.સ.પાસે માંગણી કરવી, અને દુઆઓમાં આપને સંબોધન કરવું. (૩૨) ઇમામ અ.સ. તરફ લોકોને આમંત્રણ આપવું.(૩૩) ઇમામ અ.સ. પ્રત્યેનાં હકકો અને ફરજોની કાળજી લેવી. (૩૪) નમ્ર અને કોમળ હૃદયે ઇમામ અ.સ.ને યાદ કરવા (૩૫) આલીમે પોતાનાં ઇલ્મને પુરેપુરી રીતે જાહેર કરવું. (૩૬) બુરૂ

કરનારથી તકય્યા કરવા અને બીજા મઝહબનાં લોકોથી રહસ્ય જાળવી રાખવું. (૩૭) ઇમામ અ.સ. ની ખાતર તકલીફો ઉઠાવવી, સબ્ર કરવો. (૩૮) ઇમામ અ.સ.ની જુદાઇ ઉપર સબ્ર માટે દુઆ કરવી. (૩૯) ગયબત દરમ્યાન એક બીજાને સબ્રની તાકીદ કરવી. (૪૦) એવી બેઠકોમાં હાજરી ન આપવી જયાં ઇમામ અ.સ. ની બેઅદબી થતી હોય. (૪૧) શોહરત (નામના) થી દુર રહેવું (૪૨) પોતાનાં (આપણા) અખલાકને સુધારીએ, પરહેઝગાર અને નેક અખલાક બનાવીએ (૪૩) ગુનાહોની તૌબા હૃદય પૂર્વક કરવી અને હકકો અદા કરવા. (૪૪) ઇમામ અ.સ. ને યાદ કરવા અને તેમની નસીહતો ઉપર અમલ કરવો. (૪૫) ઇમામ ઝમાના અ.ની યાદ દિલમાંથી નીકળી ન જાય તે માટે અલ્લાહથી દુઆ કરવી. (૪૬) ઇ.ઝમાના અ.સ.ની ઇચ્છાઓ ઉપર અગ્રતા (પસંદગી) આપવી. (૪૭) ઝુહુરના સમયને નકકી ન કરવો. (૪૮) સલામતી અને ઇમાન સાથે ઇમામ અ.સ.નાં દિદારની દુઆ કરવી. (૪૯) અખ્લાક અને અમલમાં ઇમામ અ.સ.ને અનુસરવું. (૫૦) અલ્લાહની યાદ સિવાય આપણી જીભને કાબુમાં રાખવી. (૫૧) ઇમામ હુસયન અ.સ. ઉપર રૂદન કરવુ. (૫૨) ઇમામ હુસયન અ.સ.નાં કબ્રની ઝીયારત કરવી. (૫૩) બની ઉમય્યા ઉપર બેશુમાર લાઅનતો કરવી (તકય્યાનાં પ્રસંગે ખાનગીમાં બેશુમાર લાઅનતો કરવી) (૫૪) બિરાદરે મોઅમીનનાં હકકો અદા કરવા. (૫૫) ઇમામ અ.સ.નાં ઝુહુરનો ઇન્તેઝાર કરવો અને તેનાં માટે તૈયારી કરવી. (મિકયાલુલ મકારીમ સારાંશ)

વધુ વિગત માટે મિકયાલુલ મકારીમ નો સારાંશ- મિર્ઝા મો. તકી મસ્વી ઇસ્ફહાની (અ.ર.) કિતાબ વાંચવા ગુજારીશ.

સંદર્ભ પુસ્તકો :-

(૧) મુલાકાતે ઇમામ અ.સ.
(૨) ઇરફાને ઇમામત (હીન્દી)
(૩) બેહારૂલ અનવાર
(૪) નજમુસ્સાકિબ
(૫) મીકયાલુલ મકારીમ (સારાંશ)
(૬) ઇમામ ગાએબ અ.સ.
(૭) ઇ.ઝમાન હ. મહદી અ.સ.

::::::::હદીસ:::::::::

નમાઝ ખુદાની રહેમત ઉતરવાનું કારણ છે. -.હઝરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.
સખાવત આવનારી આફતોને નિવારે છે. -.ઇ.અલી અ.સ.
તંદુરસ્તી ચાલી જાય તે પહેલા નેક કાર્યો કરવામાં ઝડપ કરો. -.ઇ.હુસૈન અ.સ.
ભુખ્યા રહેવુ સારી દવા છે. -.ઇ.અલી અ.સ.
વધારે ખાવુ અને વધારે સુવુ નફસને વિકૃત કરે છે. -.ઇ.અલી અ.સ.
જન્નતમાં દાખલ થવા ઇચ્છનારે પોતાના માતા-પીતાને રાજી રાખવા પડશે. હઝરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.
શ્રેષ્ટ અદબ એ છે કે જે તમને હરામ કામથી અટકાવે. -.ઇ.અલી અ.સ.
બેશક નેકી રીઝકમાં વધારો કરે છે. -.ઇ.સાદિક અ.સ.
ઇમાનનાં બે ભાગ છે સબ્ર અને શુક્ર. -.હઝરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.
ઇન્સાન ઉપર મુસીબતો તેની જીભના કારણે આવે છે.- ઇ.અલી અ.સ.
અલી અ.સ. મોઅમીનોના અમીર છે. હઝરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.
ઇસ્તીગફાર કરવાથી રીઝકમાં વધારો થાય છે. -.ઇ.અલી અ.સ.
અલી અ.સ. મારા ઇલ્મનું પ્રવેશદ્દાર છે. હઝરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.
જે આખેરત માટે હીર્સ રાખે તે માલિક હોય છે. -.ઇ.અલી અ.સ.
ખુદાના ખૌફથી રડવું રહેમતે ઇલાહીની ચાવી છે. -.ઇ.અલી અ.સ.
પત્નીનો જેહાદ પતિની ઉત્તમ ખીદમત કરવી તે છે. હઝરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.
તૌબા દિલોને પાક અને ગુનાહોને ધોઇ નાખે છે.-.ઇ.અલી અ.સ.
અમલ વગર આખેરતની આશા ન રાખો. ઇ.અલી અ.સ.
કંજુસનો કોઇ મિત્ર હોતો નથી. ઇ.અલી અ.સ.
પાડોશી સગપણ છે અને સદવર્તાવ ઇબાદત છે. ઇ.હુસૈન અ.સ.
મુસીબતો ખુદાની ભેટ છે. ઇ.સાદીક અ.સ.
સાચુ બોલનાર વેપારી કયામતનાં દિવસે અર્શના છાયાનીચે હશે. હઝરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.

ગુનાહોને છોડી દેવા તૌબા કરવા કરતા વધારે સારૂ છે. ઇ.અલી અ.સ.
સુંદર અખલાક ધરાવનારને રોઝેદાર અને નમાઝીનો સવાબ મળે છે. હઝરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.
જેનો હું મૌલા છું તેના અલી અ.સ.મૌલા છે. હઝરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.
હીલ્મ એટલે ગુસ્સો પી જવો અને નફસને કાબુમાં રાખવો. ઇ.હસન અ.સ.
હું અને અલી અ.સ. એક વૃક્ષ માંથી છીએ .- હઝરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.
નેકીનો હુકમ આપવો સદકો છે. હઝરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.
અલી અ.સ.નો ઝીક્ર ઇબાદત છે. હઝરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.
ગુનાહોથી દુર રાખનારી બેહતરીન ચીઝ ખૌફે ખુદા છે. ઇ.અલી અ.સ.
ઇબાદતની આફત રીયાકારી છે. ઇ.અલી અ.સ.
જે દિવસે માણસ કોઇપણ ગુનાહ ન કરે તે ઇદનો દિવસ છે. ઇ.અલી અ.સ.
ઇલ્મ અલ્લાહને ઓળખવા માટેનું માધ્યમ છે. ઇ.હુસૈન અ.સ.
સદકો આપવો એ રોઝી વધારવાનો ઇલાજ છે. -.ઇ.અલી અ.સ.
સખાવત કરી તે સરદાર થયો, કંજુસાઇ કરી તે બે આબરૂ થયો. ઇ.હુસૈન અ.સ.
ચાડીખોર અને ટીકા કરનાર શખ્સ જન્નતથી દુર રહેશે. હઝરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.
મૌન અને નમ્રતા અકલમંદીની નિશાની છે. -.ઇ.હુસૈન અ.સ.
જે માણસ પોતાની ભુલોને સુધારે છે તે પોતાને શણગારે છે. ઇ.અલી અ.સ.
એ ફાતેમા સ.અ. આપને ખુશખબરી થાય કે મહદી અ.સ. આપનાથી હશે. હઝરત રસુલે ખુદા સ.અ.વ.